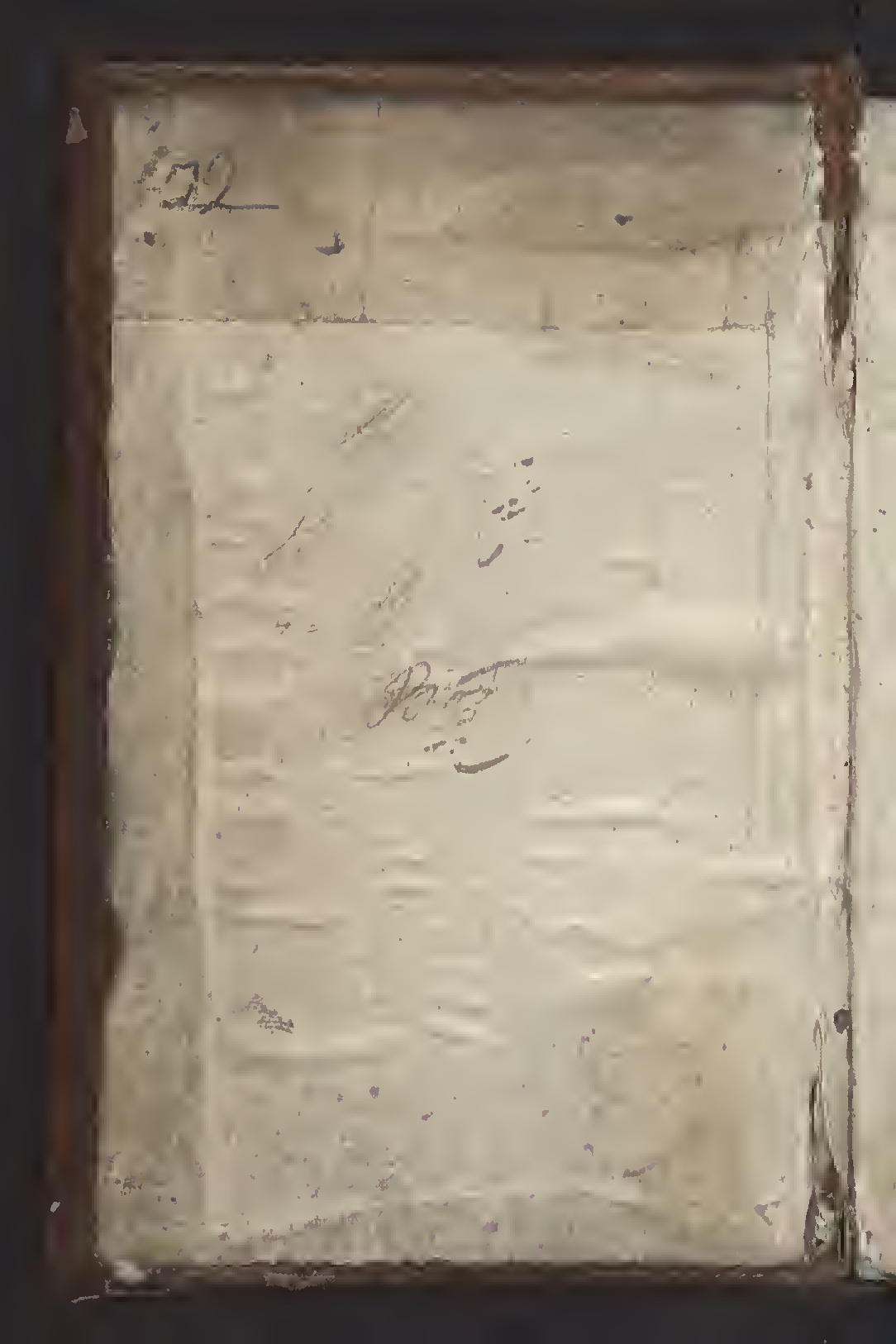

Pad Andlega

Barna Reykjalundar

Pess gooda Guds Mañs

Sr. Poordar Bardarsonar,

Fordum i Bisktups Tungum;

Og pad sama i Arlegt

Psalma Sal

ve sett og snwid

Af

Benedicht Magnus

Syni Bech,

Fyrrum Vallds Mañi i Hegraness Thiisku.

Selst allment innbundid 8. Fiskum.

Prentad a Hoolum i Hialtadal,

Af Petri Jons Syni 1776.

Jac. 5. v. 13.

Lijde nockur a medal ydar, sa bidie; Er nockur i goodu Gedi, sa synge Psalma.

Inngangurinn.

Ein Bæn ad Madur kuñi Rettelega ad bidia.

Dyrdar Mykunsami og Nadugi Gud! Eg aum, syndug og alls þurfande Manneskia, kem nu framan fyrir þitt Nadar Auglit, gyrnandist Hiartanlega, ad þu, Goodgiarnaste og Drottasti Giafari allra godra Hluta, vilier, epter þinu Nadar Fyrirheiti, i Nafne þijns Elskulegasta Sonar JEsu Christi, mijns Lausnara, mig bænheyra, og mijnu Harmþrwngnu Hiarta Asiar veita. Eñ med þvi, eg fiñ og formerki miñ storañ Veikleika i sodd-

añ Heilagri Naudsyn og Andlegri Ydiu, Bæninni, svo eg veit ecki, nema mijn Bæn kuñi ad verda pier meir til Stygdar eñ Pockmunar, og mier meir til Skada eñ Nytsemdar: Þvi bid eg þig, miñ Drottenn uñ Nad þijns Heil[illegible]a Anda, svo eg kuñe riettelega ad bidia i Anda og Sañleika. Lat þiñ Heilaga Anda stiorna mijnu Hiarta og Muñi, Hætti og Hegdan eptir þijnum Vilia. Gior mijna Bæn sem ilmande Reikelsi fyrir þier, og sem eitt fagurt Hlioodfæri fyrir þijnum Eyrum. Lat mig ei bera añarlegañ Elld Nadabs og Abihu, til Offurs miñar Bænar, helldur upptendri það Himneskur Elldur þijns Heilaga Anda, svo mijn Bæn fyrir þig framűsett, mætti verda Ja og Amen, i JESU Nafni Amen.

Psalm

Psalm. Ton, Upp upp mijn Sæl og allt mitt etc.

O Gud Miskunsirijkasti minn! Mæn-
ande Skepna i Himininn, Ber-
syndug allspurfande og aum, und-
ir þinn flij eg Nædar-Straum.

Oskandi af Hiartans Audmijkt mier,
O Drottenn! Bænheyrslu hiæa þier, og
Astaar Hia[illegible]umu mijn, efter Nædar
Lofordi þijn.

Þu Godgiarnaste Giafariñ, Gud or-
lætaste Fader miñ, soddañ velt mier i Son-
ar þijns, sætasta Nafni, Jesu mijns.

Eñ þar eg fiñ og formerki, furdustoor
er minn Veikleiki, i þeirre Andans Ydiu
og Art, ebla mitt fyllde Bæna Skart.

So eg veit ecki utañ sie, ad jeg framar i
Bæniñe, leite ad Stigad eñ Þocknan þijn,
þieni meir Skada eñ Nytsemd mijn.

Þvi bid eg DRotten þijde þig, þijns
Anda Nædeñ leide mig, i Anda og Sañ-
leik: Eg so riett, Akalled fæe til þijn sett.

Lættu hann, Drottiñ, lijsa mier, Lijf-
sins blessande Athafner, Hegdun stiorna

og Hætte mijn, Hiarta og Muñe ad Vilia þiu.

Eins og Nockelsid Jlman ber, eins verdi Bæn mijn fyrir þier, og sem Hlioodfærñ æskilig, Eyrum þijn vere hun þægileg.

Nadabs og Abihu ei lat mig, med añarlegum stiggia þig, Ellde: Til Bænar-Offurs mijns, Andans gief helldur verdi þijns.

Elldur hanns tendre Offred þad, Audwk so Bæn mijn finñi Stad, og Eilifst verde Amen: Jæa, i Jesu Nafni þier siæalfum hiæa, Amen.

Fyrri Parturinn.

Morgun Andvarpan.

I Nafni DRottiñs JESU CHRISTI þess Blessada og Krossfesta, rijs eg syndug Mañeskia wr Sæng miñi, sæ sem

sem mig hefur med sijnu Roosrauda Bloodi endurleyst, hann stioorni mier og stijri, og styrki mig i ollu Goodu, pennan Dag og alla adra, og giefi mier uñ sijdir eirn gledilegañ Uppriſu-Dag wr miñi Grof, Amen.

Vers. Ton, Lofed Gud, lofid hañ hver, etc.

Augun mijn, uppvekur Morgun skiær, i Nafni Pijn, nædugi JEsu kiær, riis eg Skiepna Syndum særd, af Sængiñi miñi, Christur sem oss keypti Værd, med Kross Pijnu sinni, stioorni hann hier, i stundlegum Sesse, til alls Godds mier, Önd i Trw hressi, Athafner, æsettar blessi, enn i Dag sem alla Stund, og giefi eg medur Glede uñ sijd, wr Grofiñi upprijsi, og giefe eg medur Gledi uñ sijd, wr Grofiñ upprijsi. Amen.

Pa Madur klædest.

O! JEsu Christe, þu saklausa Guds Lamb, sem fyrir mig varst nakeñ giordur: Iklæd þu mig þijns Riettlætis og Sakleysis fögrum Skrwda, svo eg mætti i þñ sama byrtast fyrir þijnu Anglitti a sijdarsta Degi, Amñ.

Vers. Ton, Adams Barn Synd þijn so var ete

SÆti JEsu Safnadarins, saklausa Lambed Fodursins; Hyrdir trwr Hiardarinnar, Nædugur Heimsins Naudir barst, nakinn fyrir oss giordur varst, af Gruñleysi Giædsku þiñar. Iklæd mig Reifum Riettlætis, og Roosfögrum Skrwda Sakleysis, so eg mz soddann Hætti, byrtast fyrir blessudum þier, blessadur þegar Lijfed þver, fullsæll i Farsælld mætte.

Þa Madur þvær sier.

O HErra

O! Herra JESu, af hvörs Sijdu Blood og Vatn vtfloode at Krossenum, hvo þu oll Saurende af Saalu minne, svo hun Hrein og Hvitfangud, mætti til Eilijfrar Dijrdar inleidaast, Amen.

Vers. Ton, I Dag eitt blessad Barnid er, etc.

O! HErra JEsu Elskañ good, af hvers blessadri Sijdu, floodi vt Vatn og fordum Blood, fordæmdum Heim til Blijdu, Saurindinn hvoddu af Saalu mijn, so ad hun hrein i Dreira þijn, hvijtfangud heita meige, innleidd i Dijrd til Eru þier, einninn Velferdar sialfum mier, ad lidnum Lijfsins Deigi.

Morgun-Bænen.

O Ilijfe Myskunsami Gud og Naadugi Fadir. I þijnu heilaga Nafni rijs eg nu

upp ſyndug Mañſkiepna af miñi Sæng, þier nu framűberandi fagurt Packlætis Offr fyrir Fødurlega Hlijfd eg Hlaſtod ad Nøottu þeſsari, mier veitta. O! Hiartans HErra, þijn Elſka er Duñrædileg, þitt Almætti Outſkijranlegt, þiñ Vijsdoomur Ogrijpanlegur. Þu ert lyſtilegaſta Ljoos minna Augna, innælaſta Gledi minna Eyrna, ſkiæraſte Speigill mijns Skilnings. O! Hiartans HErra, hvad er eg, einn aumur Syndari, allrar Nadar Overdugur? þo hefur þijn Hiælpar-Hønd hlijft mier, þitt Auga vakad yfir mier, þitt Almætti uműgyrdt mig, hvar fyir þitt heilaga Nafn ſie bleſsad ad Eilijfu. O! Hiartans Fadir, lattu nu Ljoos þiñar Nadar ſo afmá Myrkur miña Synda, ſo

ſem

sem Dagur burtteck Myrkur Nat-
uriñar. O! Himneski Fader, kom
þu til mijn á Morgni þessum, klæd
mig Kyrtli þijns Riettlætis, sed
mig med Sætleika þinar Naadar,
stid mig med Styrkleika þijns Al-
mættis, verunda mig under Væng
þinnar Hlijfdar. O! Naadugi
Gud, bevara mig á þessum Degi,
frá Disfulsins Valldi og Vel-
um, bevara mijna Sal og Lijf,
bevara mitt Hws og Heimili,
Meñ og Skepnur, fyrer Ellde og
Vatni, Storni og Strijdvidri,
Skruggum og Elldingum, Lopt-
Andum og Lijfs-Fari, Golldrum
og Giorningum, og ollu Vondu.
Bleſsa miñ Jñgang og Útgang,
Gaungu og Stodu, Seſs og Sæ-
ti, Efni og Aform og allar Útriett-
ingar, ad þad allt mætti verda þier

til Dijrdar, heilsgum Englum til Gledi, Naunganum til Nytsemdar, Diosliñum til Skañar og Skielfingar, eñ mier til Farsældar. O! Þu heilaga Preñing blessa mig. O! Þu eilijfa Eining, vernda mig. O! goodi JEsu, Bænheyr mig. Kom mier til Hialpar, og signe mig þitt heilaga Blood, Pijna og Daudi, Upprisa, Uppstigning, og all Forþienusta. Fride mig Fader Nadariñar. Frelst mig Sonur Giædskuñar. Upplijst mig helgur Andi Huggunariñar, þeñañ Dag og alla Tijma ad Ellijfu, Amen.

Psalmur. Tom, Lof sie þier Gud fyrir lidiñ Dag.

Ellijfi Gud, þijn Æra og Prijs, alldrei skal hiæa mier þverra, i Nafni þinu eg nu upprijs, Naadugi Tignar Herra, syndug Mannskepna af miñi

miñi Sæng, mætt Packar Offur færi, þier Fadir kiæri, undir þijnum Adgiætslu Væng, i Noott hlaut eg Svefn-Væri.

O! Hiartans Fadir, Elskañ þin, Omælilig er nærsta, eins Vijsdoomur þinn ollum skijn, og Almætti þitt hid stærsta, Augunum lystelegast Lioos, Lijfgun Eyrum trwfasta, og inndælasta, ertu mins Skilnings ædsta Hroos, Asynd Speigils skiærasta.

Himneske Fadir, hvad er eg? Hræmuglegur Syndari, Overdugur aa allañ Veg, enn þo mig Nad þijn spari, samt hlijfde mier þijn Hiælpar Hond, heidrist sw Vegsemd rijka, fyrir Velgiord slijka, mijna þar med umgyrdtir Ond, Auga þitt vakti lijka.

O! Lijfsins Fadir læt nu þa, Lioos Geisla Nadar þiñar, Synda Myrkur mitt sem afmæa, sem Dag-Skyn Næturiñar: Kiæraste Herra kom til mijn, klæd mig þijnu Riettlæti, sem allt uñbæti, sed mig Nadar Sætleika þijn, sijn mier þad Eptirlæti.

Stíd mig, DRottinn, og vernda vel,
Væng undir Hlífsdar þinnar, læt hverki
Diofuls Valld nie Viel, verda Tioon
Glæfu minnar, mitt Líf, Sael, Skepnur,
Meñ og Hws, Myskun þijn i Dag spari,
og best bevari, því æ þig treystir, O! JE-
sus, allur þinn Barna Skari.

Elldinga-Skruggu-Vatns-Vodum,
Vindar og hverskins handa, Gellrum,
Lífs-Faari, Giornungum, giordu naud-
ugt afvenda; Inngaang bleſsadu og Ut-
gaang minn, Aform og Hegdun alla, hjer
kann tilfalla, Utrettingar i sierhvert Sinn,
Syslan Lifsins giorvalla.

Allt só ad verdi Einum þier, til Æru og
Dyrdar þetta, eñ til Farsældar aumum
mier, Englunum Glede rietta, Naaung-
anum til Nytsemdar, Naudstaddra Parf-
ir sefi, sem Handbært hefi, til Skañar
Diofli og Skielfingar, Skapari miñ þad
giefi.

HErrans Uppriſa og Himnfor, hañs
Blood og Kvolin bista, giefi mier hvor-

skins

skins Giæfu-Kior, og giorvoll hans Forbienusta. Frida, upplys og frels þinn Lyd, Fadir, Sonur og Andi, og forda Grandi, i Dag og Lyfsins alla Tyd, yfir oss Naud þijn standi.

Kvolld-Bæn.

Þu heilaga Preining, Fadir Sonur og heilagur Andi, þu Guddoomlegrar Veru Eining! Eg þijn fantæk Skiepna, kiem nu framűfyrir þitt heilaga Auglit a þessu Kvollde, med mitt Kvolld-Offur. Fyrst þier af Hiarta packandi, alla Fodurlega Dagsins Velgiorninga, Andlega og Lykamlega mier veitta. Hver hefur frat mier sniwid Diofulsins Grimd? Hvor hefr afvendad Elldsins Bruna, Vatnaña Straumi,

Villu-

Villudijrañа Vondsku, illra Mañа Araſum, og, i einu Orde ad ſegia, allri Olucku Lijfs og Salar! Eingiñ utañ þu alleina, þu Iſraels Verndariñ. Bleſſad ſie þar fyrir þitt Dijrdarfulla Nafn ad eilijfu. Nu, miñ Drottiñ, Noottin. er komiñ, eñ Dagurin wti og endadur, vertu þar fyrir mier Bleſſadur og Velkominñ Gieſtur a þeſſari Nottu. Kom þu Bleſsadur, og bevara mig, Volldugur og vernda mig, Hiartañlegur og hreſſtu mig, Signadur og ſvæfdu mig. Apturloka þu nu Hws-Dyrum minns Heimilis med þijnum Otta, ſvo aungver vondir Andarnie Veralldar-Meñ innbriootiſt, mier edur mijnu Skada ad giora. Uñ-m wra þu Eign mijna, ſvo einginn Olucka fordiarfi þad, þu

mier

mier kannad og giefid hefur O! JEsu, Edla Root og Kvistur Davids, apturlæs þu miñi Hvijlu, med Vernd þiña heilogu Engla, svo sem þu fordum Tobiæ og Saru giordir, svo sa vondi Asmodeus gat þeim ei grandad. Breid þu yfer mig þijna Blessan, undir mig þijna Elsku; legg þu ad mijnu Hofdi þijna Hialpar Hond. O! þu Heilagi Andi, Huggari allra Naudstaddra, apturlæstu mijnu Hiarta fyrir vondum Hugreñingum og þwngum Huxunum, eñ opna þad Bloode og Benium mijns blessada JEsu. Lat mig, O þu heilaga Preñing, hvijlast i þijnum Fadmi a þessari Noottu, svo sem Abisag fordum i Davids Skauti, ad eg a Morgun Ohindradur liosann Daginn lijta meigi, hier

um

uñ bærheir mig minn Gud, blessadur ad eilijfu, Amen.

Psal. Ton, Lof sie þier Gud fyrir liðiñ Dag.

Meilog Preñing vor Farsælld frijd, Fadir, Sonur og Andi, Eining Veru blesadrar blijd! Barnskepna þijn stiniandi, framkiem eg nu ad Footum þier, færandi Lofgiord hreina, Kvolld-Offrid eina, fyrir þessa Dags Farsælder, fengid hef eg ad reyna.

Fyrst af Hiarta þackandi þier, þessa Dags Velgiorninga, til Lijfs og Saalar lienta mier, lietst mig Neyd aungva þvijnga: Hver leiddi mig med Fridi fraa, feikna Grimd Diofuls leida, sem mig vill meida, annar, helldur eñ eiñ Gud saa? Akiefs hañs giordi deyda.

Hver hefur Eldi, Vatni og Vind, varnad aa þessum Deigi, og Villu Dijra vondsku Mynd, so vid mier hrærdu eigi, Araasum Maña og ollu þvi, sem uñ minn Hag kañ spilla, til alls hiñs Illa? Eingiñ

utañ

utañ þijn Adstod nij, Israels Verndar Hella.

Dijrdarfullt Nafn þitt Drottiñ minn, dijrkad hier fyr standi! Dregst nu ad Enda Dagurinn, diñ Noottin adfarande, velkomin Giestur vertu mier, Virdstu mig hressa og stoda, vid ollum Voda, bevara, signa og svæfa hier, syn mier þañ Fridar Boda.

Heimilis Dyrum Hwsa mijn, Herra minn Dijrdarlegi, apturlæstu med Otta þijn, so enginn skada megi, Anda nie Raña Illskann braud, og Olæuid i Heimi, þo hier ad sveimi, Eignir mijnar og allt mitt Raad, uñ-anwrad Naad þijn geymi.

O JEsu Christ! mijn einka Von, apturlæs Hvijlu minni, milldasti Guds og Mariu Son, med Engla Verndan þinn, sem Tobiæ og Saru fyr, signud þijn Astiñ heita, ried volldug veita, so Asmodeus uñ þær Dyr, ei þordi framar leita.

Undir mig þijna Elsku breid, yfir mig Blessun rijka, Hendur þijn mier ad Hofdi

greid,

greid, Heilagur Ande lijka, apturlæs Dyrum inra Manns, so Adsokn kunni ei granda, þess illa Anda, eñ Lykn og Beinum Lausnarans, lattu þær opnar standa.

Heilog Prenning læat hoijlast mig, i Hugulum Fadmi þijnum, sem Abisag fordum Elskulig, i Astsemd hia David sijnum, i Noott: So mejgi eg Morgun fæa, Myskunar þinnar neyta, Lids af þier leita, Bæneheyri þetta sialfur sæa, sem allt kann mier ad veita, Amen.

Ein Dagleg Bæn

O! Þu Millde og Myskunsami Gud, eiñ i Preñingu, og Preñur i Einingu, þu sem varst i fraa Eilijfu og varir til Eilijfdar. Vier þijn fatæk Born, giorum þier Hiartans Packir fyrir alla þijna Fodurlega Velgiorninga, Andlega og Lijkamlega, fram

frau þvi fyrsta, og til þess nu er komed, fyrir Skøpun og Skijrn, Føt og Fædi, Mal og Miñi, fyrir þitt Heilaga Ord og Hæverdug Sacramenta, fyrir Vernd og Vardveitslu, Lijf og Lucku, Lann og Upphelldi, gooda Forelldra, Christilegt Yfirvalld, og allt annad gott. Blessad sie þar fyrir þitt Heilaga Nafn ad Eilijfu. O Drottinn! vier jatum og medkennum vorar Synder og Misgiørder, vora Illsku og Opacklæti, hvad allt þijn Myskun fyrirgefi i JEsu Nafni. Alijttu ecki vorar Syndir, helldur þijns Sonar JESu Christi Krossins Hroop og Hiartans Boon, og fyrir hans Skulld, vertu oss nædugur. Burtskwfa oss ecki i þinni Reidi, og uppræt oss ecki i þinni Grimd, helldur lijt þu fraun-

vegis þínum Myskunar Augum til vor og myskuna oss. Blessa og bevara oss að Sælu og Lífi, í Vöku og Svefni, Nootr og Dag, fyrir Diofflinum og allri Olucku. Blessa vorn Ingang og Utgang, Verk og Aform, Sess og Sæti, Reisu og Ráðslogum. Bræðni so og hiadni öll Diofuls Grimd og Aræsir illra Manna, sem Snioor og Jis fyrir Hita Soolarinnar. Drottinn minn JEsu, þinn Dreyra, Dauda og Pínu, set eg í Dag millum mín og allra minna Ovina, Sijnilegra og Osijnilegra. Drottinn, þín Blessan sie yfir mier hvar eg er og fer. Bevara Sælu mijna fra Eilijfum Dauda, Líkama minn fra Hanskasemdum, Æru mijna fra Van-Æru. Blessa mitt Hvs og Heimili, Vini og Vanda Menn.

Last

Lat oss i þier Blessudum, Blessada verda, hier Stundlega, eñ añars Heims eilijstlega, Amen.

Psalm. Ton, Dagur burt tekur diſna Nætt, etc.

O Gud; Milldirijkasti minn, myskunarsulli Skapariñ, eiñ i Þrenningu þinni, þrennur i Eining þu varer, þad uñ Okomnar Verallder, og æ varst fræa Eilyfdenne.

Vier þijn fautæk Born þockum þier, þiinar margtiedar Velgiorder, Andans og Lyfsins lijka, i fræa þvi fyrsta og iñ til nu, Uppruna, Fæding, Skijrn og Trw, Fot og Forsorgun rijka.

Fyrir Miñi, Skilning, Mæl og Dug, mest Sacramentiñ hæverdug, Andan og Ord þitt saña, Forelldra gooda, Lucku, Lijf, Læn og Upphelldi, Vernd og Hlijf, og Uñsioon Yfirvallhanna.

Allt annad Gott vier þockum þier, þitt Nafn sie blessad hier fyrer, nu og uñ Allder Allda, vorar Misgiorder medkenn-

um

um, mooti þier Gud i Himninum, fyrir gief Synd margfalda.

Alijt ei Sakir Syndarans, sia helldur, Drottinn, Frelsarans, Hroop og Hiartans Boon þijda, fyrir hanns Nafn og Neyd a Kross, naadugur Herra vertu oss, þess vilium bliwaier bijda.

Rek oss ei burt i Reidi þijn, ræt ei neinn upp i Vondsku þijn, helldur læt Bidlund bæta, Myskunsemdanna Millden trw, Myskunar Auga til vor snw, i Sonar þijns Nafni sæta.

Dag og Noott fyrir Diofslinum, Drottinn i Voku og Svefninum, Forsvar wirdstu oss veita, Naid, Reysur bless a, Sijn og Saal, Sess, Gang, Lijf, Aform, Verk og Maal, þeirra sem þijns Nafns leita.

Eins hiodni Diofuls Araasir, sem Jis of Hita Soolar þver, og oll Grimd illra Manna, set eg þinn Dreira, Dauda og Pijn, Drottinn i millum þeirra og mijn, legg mier og Lid Englanna.

Hialp

Hiælp þijn og Blessan hlijse mier, hvar sem eg Dottiñ er og fer, vid Helvitiskre Hrigdar Snoru, bevorud jafnann Sæl mijn sie, samt Lijkameñ af Skadræde, ver þu mitt Nafn Van-Ecu.

Bleesa mitt Hws og Heimile, Hiweñ, Skild-Menn og Astvine, lattu oss Lifs Stundlega, Blessadur med Blessudum hier, Blessada verda i siælfum hier, enn annars Heims Eylijflega, Amen.

Dagleg Signing.

HYrdar son Blessan GUDS FODurs mijns Skapara, Blessadur Fridur JESU Christi mijns Frelsara, kroptug Yfirskygging Heilags Anda, mijns Huggara, sie og vere yfer mier og mijnum ad Sælu og Lijse, i Dag og alla Tijma ad Eilijfu, Aum.

Verked. Ton, Blessadur ad Eilyfu sie, etc.

SKinande Blessun Skaparans, Skiæraste JEsu Fridur, hlij Yfirskygging Huggarans, halldest oss Christna vidur, Það Sigur-Tol, ẽ Sorgar-Dal, sierhverium vorra hlijse, Arla og Sijd, um̃ allann Tijd, a-Gotzum, Sæl og Lijse, Amen.

Sama Vers med odrum Hætti.

Ton, Gud vor Fadir vertu oss hia, etc.

YDarsom Blessan Giædsku good, Guds Fodurs mijns Skapara, og JEsu Blessad Fridar-Flood, Farsælast mijns Lausnara, eirneñ kroptug Yfirskygging, Anda Guddoomsins blijda, sie mitt Lijfed og Sæl um̃ krijng, so Þarf eg ecke ad kvijda, Þetta Dægur og sierhvort Siñ, so eg med ollum mijnum, hvilest miñ Lijfsins Hertogiñ, Hlijfdar-Væng under Þijnum, gief oss sijdañ Glede hia Þier, miñ goode JESU Þa Lijfed Þver. Amen.

Sio

Sio Daglegar Hiartnæmar Andvarpanir wt af sio Ordum Christi, med Miñing Skopunar-Verksins.

Suñudags Andvarpan

Ut af þvi Fyrsta Ordenu.

Fader, fyrirgief þeim, þvi þeir vita ei hvad þeir giora.

O! Miñ allra Sætasti JEsu, Þu Heilage Blood-Brwdgume miñar Salar. Skylda mijn er, ad eg ai þessum Fyrsta Deige Vikuñar, miñest ai þijna sarru Kvsl og Pijnu, hver ætijd ai ollum Tijmum ætte mier ferskust ad vera i mijnu Miñe, þar þu wtþaniñ ai Hendum og Footum, hieckst ai mille Himins og Jardar, og giordest so sem ein Festing ai millum Guds Reide og vor, ai

millum eylijfrar Fyrirdæmingar og vor. Under pessare Naadar-Festing vil eg feigeñ Vaka og Sofa, Sitia og Ganga, Lifa og Deya. O! Miñ JESU, so sem pu i Dag lætur pitt Heilaga Ord Lesast og Predikast fyrir mier, svo fyser mig ad heyra pijns Heilaga Kross Predikun, og pau Ord er pu par talader. Fagrañ Hlioom og sætañ Smeck giefur miñe Saluhitt Fyrsta Ord, par pu badst fyrer pijnum Ovinum, i hverra Tolu eg aumur Syndari var ad sonu. O! Pu himneske Aaron, pijn Bæn er pad retta Reykelse, sem stiller Guds Reide, eñ mijker Neydena. Planeturnar a Himnenum hafa nockra Verkan hier nidre a Jordu-ñe, epter skapadri Natturu. Eñ miklu meiri Krapt hafa pijn Hei-

logu

logu Ord, sem ad eru so sem Himneskar Planetur a Himni Naadar iinar, hvor ad verka bæde a Himni, Jordu og i Helvijti. A Himnum Frid-pægandi Gud, a Jorduñi glediande Synduga, i Helvijte skielfandi Diofiana, og peirra Magt eydande. O! goodi JEsu, Utbreid pu pinn Blessada Blood-Fadm yfir mig og mijna a pessum Deige. Gud var og er piñ Fader ad eilijfu, so er hañ og miñ Fader bædi i Hryggd og Glede, Lijfe og Dauda. Pu, miñ JEsu, gisordir a pessum Deigi, med pijnum Fodur og Heilogum Anda, Lioysid i fyrstu Skopum, og adgreindir pad fra Myrkrunum, verku mitt lioomandi Lioos ad Eilijfu, og gief mier ad adgreina Myrkur Syndañ, fra Liooss Gudhræddsluñar,

svo eg i Liosenu gaungi. O! milldi Jesu, þu uppreistar þessum Vikudags Morgni, wr þiñi Grøf, gief mier i Dag og alla Tijma ad upprijsa wr miñi Synda-Grøf. Þu talader miña vegna til þijns Fødurs af þijnum Krosse, þu verdur nu i Dag til mijn talandi hañs Andsvar fyrir Muñ þijns Pienara. O Rottiñ miñ JEsu, gief mier ad heyra og vardveita þitt Ord, þier til Loss og Dijrdar, eñ mier til Saluhialpar, Amen.

Psalm. Ton, Þegar Kvalarar Krossiñ ad, etc.

O! Jesu blijde Broodir miñ, Brwdgumi Sælariñar, Skylldu mijna jeg fullvel finn, Fyrsta Dageñ Vikuñar, Mædu Kross þijns ad miñast hier, Miñisstædust sem ætti mier, alla Tijd Æfe minnar.

Utþaniñ nær þu allur varst, til Endurlausnar

lausnar Manna, af Goddum Krossinns gegnum skarst, gallstu þa Syndaranna, millum Guds Reide og glæpugs Manns, giordest sem Festing Himna Ranns, svo sengium Frelsun sanna.

Under þessare Festing fwo, Fridarins vil eg þreya, sofa og vaka sæll JEsus, sitia lifa og deya, i Dag fyrst lætur Ord þijn hier, eñ nu predika fyrir mier, fysir mig framar segia:

Kross-Rædu þijna kijs eg mier, Christur ad þessu Siñi, og hvad þar til vor talader, tek eg þad Fyrsta i Minne; hvad fagrañ Hlioom og sætann Smeck, Sæla mijn af þvi Orde fieck, i Kvala Angist þinni.

Brotlegum mier, Guds blijdi Son, badstu þa Kvittun Synda, O þu Himneske Aaron, Ast og Nad so eg finda, Bæn þijn þad rietta Reikelsid, Reidina stillti: Enn vañ oss Frid, mijkiande Neyd Mañkinda.

Planetur Loptsins hafa hier, i Heiminum Verkan sijna, epter skapadri Art þad fer, Ord þijn Kraft meire sijna, sem

heita meiga Himneskar, ad Himne þinar Myskunar, upplijsande Önd mijna.

A Himni Jord og Helvijte, hier ad auk Sijverkande, vid DRottin Gud i Dijrdeñi, daglega oss Friðþægiande, i Heimgledjande Holldlega, hrædandi Vijtis Diofflana, Aff þeirra og Makt eydande.

O JEsu blidan Blood-Fadmiñ, breid mier ad þessum Dege, Gud sem er frægstur Fadir þinn, Fodur minn lijka sege, i hverskins Glede, Hriggd og Neyd, hier med i Lijfi Sodtt og Deyd, efast eg þar uñ eigi.

A þessum Degi Preñing blijd, þu skaptir Liosed biarta, adgreint fra Myrkrum olluni Lijd, upplijstu so mitt Hiarta, gief ad eg Lioos Gudrækninnar, greine fra Myrkrum Vondskuñar, skule mijn Framfor skarta.

A þennan Dag og uppreistu, af Dauda JEsu goode, wr Grof Synda mig eins lat nu, upprijsa i þijnu Floodi; af Krossins Tre þu talader, til þijns Fodurs, enn Lausnar mier, Alþakinn Benia Bloode.

Það

Pad Andsvar Dijrdar Drottins mijns, i Dag mier lætur skijna, fyrir Muñtal Pienara pijns, pad lattu aa mier hrijna, pier til Lofs, Æru og Pocknunar, par med Saal mijn til Velferdar, uñ alla Æfi mijna.

Manadags Andvarpan

Ut af Doru Ordenu.

Pu Kviña, Sian pu, par er piñ Sonur.

HErra JESU Christe, miñ Endurlausnari, hvad aastvdlegar eru pijnar Varer, Sætari hverju Hunangi? Pad reyndi pijn Sæla og Signada Moodir Maria, hverri, til Forsvars og Adstodar, pu sendir og skickadir Johañem piñ Lærisvein, pa hun Sorgfull horfdi aa mooti pijnum, wtbreidda Blood-Fadmi.

Uppa þig, miñ sæti JEsu, mæni eg nu og lit mijnum Sanlar-Augum, aa þig vona eg, þvi þu ert mijn einasta Huggun, Heill og Blessan. J þijnu Nafni blessast mier bædi Himin og Jord og allar Skepnur. J Skiool og Skugga þijns Kross flij eg nu, þvi þu rekur engvañ fraa þier, er til þijn kiemur. Lijttu nu þijnum Myskunar og Medaumkunar Augum til mijn, Svo sem þu leitst til þiñar Blessudu Moodur. Stid og styrk, hugga og gled mitt Hiarta. Auk mijna Trw, þvi nær eg hefe þig DRottenn, þa hyrde eg ecke um Himin nie Jord. O! goode JEsu, send mier gooda Forsvars-Menn, Jaa, vertu sialfur mitt besta Forsvar og allra miña, þa mier og heim helst aliggur, einkum þa eg

hlit

hlijst hiedañ ad fara, vertu mier þa nærstur og nalægastur, gief mier og eirniñ þijns Eptirdæmis ad giæta, Voludum Biorg ad bæta, med Blessan þad eg man. O! miñ sætasti HErra, þu giordir a þessum Degi i Fyrstu Skopun eina Festing a millum efri og nedri Vatnaña: Vertu i Dag ein bless-ud Festing, milli mijn og allrar Olucku, Falls og Fordiorfunar; sie þijn Blessan einn hlijr Himin yfir mier og mijnum, Æ og eilijflega, Amen.

Psal. Ton, Uppreistum Krossi Herrans hia.

HErra JEsu Hialpari minn, hvad eru Varir þijnar, æstudlegar i sierhvert Siñ? Sætleiki Peirra ei dvijnar, þad reindi og matti Sorgfull sia, signud þijn Moodir Krossi hia; Er saldstu fyrir Giordir mijnar.

Heñe þad Forsvars lagdir Lid, Lærisveinn þinn kiærasta, Blood Fadminum nær breiddist vid, Blijd-Kvendid Sorgfullasta: eins mæni eg Saalar Augum mijn, uppa blessadar Nadir þijn, Heill vor og Hiælp einasta.

Blessa mig þviad blessast mier, i blessudu þijnu Nafni, Himin, Jord, Gotz, Sioor, Griperner, med gnooglegu Nægta Safni; I þitt Kross-Skiool eg innflij nu, aungvan þvi burtu rekur þu; Þo sie minn Synda Jafni.

Lijttu i Medaumkan til mijn, Myskunar Augum þijnum, lijkt sem til Moodur leitstu þijn, lodrandi i Tærum sijnum; Hiarta gled, hugga, styrk og stid, Steindauda Trwna reystu vid; Vertu Hiælp Vanmætt mijnum.

Hafi eg þig Ó Rottinn, hyrdi eg ei, um Himin nie Jardar Geingi, O! JEsu seig þvi ecki ney, Adstodar Meñ eg feingi; Jæa, sialfur fremst mitt Forsvar þa, Forsvars lausum mier liggr æa, vertu Gud vel ogleingi.

Einkum

Einkum nær eg skal falla frá, Forsyar þitt lausttu mæta, gief mier og lijka aumum þræl, þijns Eptirdæmis giæta, I fyrstu Skopun Skiepnanna, Skord-Festing millum Vatnanna, þennañ Dag riedir ræta.

Eins veri Festing Umsioon þijn, enn nu ea þessum Deigi, Fordiarfs sierhvors i milli og mijn, medan eg Lijfs hier þreyi, sie mier Guds Blessan Himin hliir, hiolpinn þar Saul mijn undirbijr, Amen hvar uppa segi.

Pridiadags Andvarpan,

Ut af Pridia Ordinu.

Sañlega Segi Eg Pier I Dag skalltu vera med mier i Paradijs.

MInn Elskulgasti HErra JESU, gladur vil eg undirtaka med hinum heilaga David, Seigiandi; Sælir eru

þeir, hverium Misgiordirnar eru fyrirgefnar. Þad reyndi sa Ydrandi til þiñar Hægri Handar Krossfesti Næningi, hverium þu lofadir med svornum Eydi Paradijs. Eg man maklega jatta, ad eg er aungvu betur en mig kominn eñ hañ, enn þar er mooti gledur mig Sætleiki þiñar Nadar. Miñstu þar fyrir DRottin miñ mijn i sonu Myskun þiñi, og gleymidu Syndum mijnum, eg vil feigiñ aftur a moot miñast þijn med Ydran, Bæn, Trw og Packlæti. Drottin miñ vardveittu mig i Dag fra allri Olucku og Ogiæfu, svo eg komi ecki i neina Fordiorfun Lijfs nie Salar. Gief mier so hreina Ydran sem þessum Næningia, eñ laat mig hana ei so leingi undanndraga. DRottin miñ JESU, þu

ad

adgreindra þessum Deigi i Fyrstu Skøpun Vatninn og Þur-lendid. Þu frelsadir eirniñ Sal Nœuingians ivr Floodi eilijfrar Fyrtrdœmingar, og liest hana nu Þurlendi þiñar Giœdsku, og þvi fagr-bloomgada Landi lifandi Maña. Lattu mig svo Drottiñ miñ leysast vr Floodi allra Eymda og Hørmunga Syndaña, Daudans og Helvijtis, so eg nai med miñi Salu Þurlendi eilijfrar Hvijldar og Blessunar. Og sijdast i mijnu Andlœti seigdu til Salar miñar: I Dag skalltu vera hia mier i Paradijs. Þetta veittu mier miñ Drottinn Jesu, blessadur ad eilijfu, Amen.

Vsalm. Ton, Eilijfur Gud og Fadirkiœr.

Ladvœr med David sijngur sier, Sala mijn fagurlega, so sem kvittur vid Syndir er, Sœlu ber

Æfiñ-

Æfinlega: Reina mattu þad Ræningiun, Riettlætur. af þier DRottin̄ min̄, med Eydi, eilijflega.

Eg mæ̃ þo, JEsu, aumann mig, ollu Syndugri jæta, enn eg treysti samt uppæ þig, ei munir tapast læta; Drottinn þar fyrir niðstu mijn, Myskunsemi og Giædska þijn, Særinn græd morgwr Mæta.

Eg vil feigiñ aptur æ moot, med Jdran, Trw, Þacklæti, og miñar Bænar Hiartans Hoot, heidra þijns Nafns Agiæti, afstijrdu Drottiñ eñ i Dag, Ogiæfuñ fræ mijnum Hag, so engri Meinsemd mætt.

Þu adgreindir a þeñan Dag, Þurlendi og Vetn med Fyrsta, þu frelsadir med sama Slag, Sæl Ræningians þess tvista, Glotunar versta Floodi fræ, fogru Þurlendi liest hañ næ, Heilagra Himna-Vista.

Læt mig eiñiñ Lausnari min̄, leysast vr Daudans Floodi, Eymd og Vijtis! Inntekiñ, fræ allskins Sorgar-Moodi, uppæ Þurlendid eilijfrar, Ununar Gledi og Blessunar, veit mier þad Guds Son goodi.

O!

O Jesu! lœt mig Jdran hreint, eins og Rœningiañ giera, eñ ecki paññ yfrid seint, Avoxt so mœtti bera. Ond mijn þad sijdarst Ord þitt kijs: Eflaust skalltu i Paradijs, hiea mier i Vegsemd vera, Amen.

Midvikudags Andvarpan, Ut af Fioorda Ordinu.

Gud miñ, Gud miñ, hvar fyrir hefur þu yfirgefid mig?

O! Miñ Giœdskurijkasti JEsu, maklega œtti og mœtti Sala mijn a hverium Degi miñast a pijna sarru Kvol og Pijnu, hvor so bitur og beisk var, ad su fagra Sool (hveria þu a þessum Deigi i fyrstu Skopun giordir) af Bligdun og Medaumkan misti sijna Birtu, i hverin Myrkri þu, af Dfraun Kvalaña, kyartadir

miñ,

uñ, ad þu værir af Gudi, þijnum Fodur, yfirgefiñ. Æ! hvad mætti eg aumur Syndari (sem forþienad hefi vt ad kastast i ytstu Myrkur), skañast mijn Dags og Soolar-Byrte ad lijta. Þvi fell eg nu þier til Foota, mtiñ elskulegasti JEsu, med ydrandi Hiarta, eiñiñ prijsa þijna Myskun og Elsku, þvi med þessu þijnu Kvala Hroopi; hroopadir þu mig iñ i Himneska Sælu. Þvi hroopa eg nu aptur, og segi: Losa þu Drottinn Sæla mijn, og gleym ecki ollu þvi gooda, sem hañ hefur veitt þier. DRottiñ miñ JEsu, frelsa mig fra þvi ytstu Myrkra Kvala Hroopi, frelsa mig þeñan Dag og alla Tijma fra allri Neyd og Olucku. O! godi JEsu, eg bid þig, ad þegar Eymda og mootlætis Skij,

villa

vilia fyrir mijnum Augum þijna Nadar-Geysla hylia, þa lattu Lioos þiñar Huggunar skiæraſt skijna i Hiarta mijnu. Gud var þiñ Fader midt i þiñe meſtu Kvol, hañ er og miñ Fader i þinu Nafne, hvort helldur eg kvelſt edur kiætiſt. O! JEſu, þu ſem uñ Stundarſakir varſt af þijnum Fodur yfirgiefiñ, yfirgiefdu mig alldrei ad Eilijfu. Og an miñi ſijdurſtu Stund, þa þau Natturlegu Liooſiñ folna fyrir mijnum Augum, þa veri þetta þitt Hroop, ſætt Hlioodfæri og Hlioomur Saalu miñi til Eilijfrar Huggunar, AMEN.

Pſalm. Ton, Af diwpri Hriggd ækalla eg þig. Edur, Uñ Daudañ gief þu DRottiñ, etc.

Ásköpuldi Saala minnaſt mijn, maklega JEſu goodi, þegar þu Kvala þoldir Pijn, þakiñ med

Unda

Unda Bloodi, Himins nær fogur Sool þad sæa, sitt Skin af Blígdum misti þar, harmandi sem i Hlioodi.

Af þeirri Krossins Kvala-Pijn, i Kveinstaf sæarañ færir, ad af Fodur Ástkiærum þinn, yfirgiefinn þu værir, Soolina þetta forgar, þar, sw fyrst þeñan Dag skopud var, sem af Medaumkan færir.

Æ! hvad mætti ieg aumur þar, ætlid skañast miin, liita, Dagsins og Soolar Augsyn æa? ætti eg ad græta og sijta, Þvi fell eg nu ad Footum þier, Frelsarinn goodur tak vid mier; Hor þañ mætt hvergi sliita.

Eirneñ priisa eg, O! Gud minn, Ástsemdar þinnar Blooma, hroopadir þu mig hier med inn, i Himneskann Diirdar Liooma, afrur þvi hroopar Ondin miin, eiliifa Þock og Lofgiord þiin; Su Raust skal siifellt hlooma.

O! JEsu greid miñ Andar-Hag, fræ ytstu Myrkra Kveini; Eirnin vardveit

mig

nig enn i Dag, af allri Neyd og Meini, mijn Augu þegar moostug Skij, Mootlætinganna kastast i, væg þu þa mijnu Veini.

Ja, kondu til mijn HErra hijr, med Huggunar þinnar Liooma, fyrst ad Gud var þinn Fader dijr, þa færdur varstu i Drooma, veit eg þad hann minn einnig er, sfugt þo Stundum falli mier; I Frelsarans Nafni frooma.

Fyrst þu minn Gud forlætiñ varst, forlættu mig alldregi, eins nær Heims Liooss inn umbreitast, ea mijnum sidsta Degi; Veri þa Hroop og Hormung þijn, Hliodmur fegurste Saalu mijn, Huggun sio hreppa megi, Amen.

Fimtadags Andvarpan.

Ut af Fimta Ordinu:

Mig Pyrstir.

IEsu Christe Guds Son, þu lifande Lijfsins Brunur og Uppspretta, af hverium þad

lifanda Lifsins Vatn flijtur, til allra Pyrstra og Orpiandra Manna, lifga og endurnær mitt Hiarta. O Herra JEsu! Hvad sar var þijn Pijna? Hvad stoor þijn Kvol? Hvad Ouñrædeleg þijn Elska? Þu hefur Vatnid sem alla adra natturlega Hlute skapad. Þu framűleidder Vatnid fordum af einum Steini, þu umsnerir Vatninu i Vijn, þo þyrsti þig, og feckst ecke nema Gall og Edik i þijn um Porsta. Svala þu nu, Drottin min! þyrstri Saalu minni nu i Dag, af Bruñe Naadar þinnar. O JEsu! Þig þyrsti eptir mier og Saalu minni. Lattu mig einninn þyrsta eptir þier og þini Myskun, en ecki eptir Galli Heimsins Vellystinga, þo Holldinu sætt finnist. DROTTin min, lattu mig ecke

biooda þier Gall Hræsniñar, helldur hreint Vatn Ydrunariñar, Vijn Elskuñar og Packlætisins. O! goodi JEsu, gief ad eg fra mier hrinde Syndaña og Prettvijsenar Galli, eñ elski þad skiæra Vijn sañrar Gudhræddslu. Drotteñ JEsu, þig þyrsti a Krossenum, þig þyrster eñ nu i þijnum Naudstoddum Limum, gief ad eg bere þeim Vijn Goodgiorda og Myskunar. HErra JEsu, þu skapader a þessum Degi i Fyrstu Skopun, Fiska og Fugla, mier til Atviñu. Blessa þu mier þær Skiepnur og allar adrar, i Dag og alla Tijma. Allra sijdarst þa Daudans Porsti og Hrigla mig a sækir i mijnu Andlæti, þa dreiptu a Sælu mijna Sætleiks-Vijni himneskrar Huggunar, og frelsa mig fra eilijfum

Kvala

Kvala-Porsta, fyrir þinn særa Pijnu Porsta, Amen.

Psalm. Ton, JEsus sem að oss frelsadi, etc.

JEsu Lifendra Lioos og Braut, Lifsins Uppsprettann sanna, af hverre Vatnid Andlegt flaut, tilallra þyrstra Manna; Lauga mitt Hiarta Lausnare minn, Lifsins af þessum Brunne, og endurnær i sierhvert Sinn, Svolun so þar af finni.

O Herra JEsu! hversu sær, Hiarta þíns giordist Pijna, Hormung su mier i Huga stær; Hvor grundar Elsku þiina? Volldug þin skapti Villdinn trw, Vatninn og Hluti fleyri, Vatninu af Steini veittir þu, Vin lietst það giordt i Kiere.

O Rottinn JEsu, samt þyrsti þig, þar var ei añars Kosta, eñ Ediks Gall Blandann Ogedslig, i þeim særasta Porsta, Svala Lifs Kongur sæll i Dag, Sauluorbiandri miñi, Porstlætri epter þessum Hag, þijnum af Naudar Brunni.

Epter

Epter Sæl miñi þyrsti þig, þyrsta mig eiñiñ lætt u, epter þier, Heill mijn Hiartanlig, eñ Heimsins Gall-Vin ættu, giefdu eg ecki geti hiist, Gedfellda medal Þiooda, Hræsninnar Gall so hafi eg siist, Herra minn þier ad biooda.

Helldur ad bere eg Herra þier, hreint Vatn Idrunarinnar, Elsku og Þackar eitt Vijn Ker; Enn ei þad Gall Hræsninnar, Prettvijsis Nemu og Synda Swor, slæ til eg fræ mier hrindi, enn aptur mig i Astum trwr, alleina vid þig binde.

Þig sem fyrr þyrsti, þyrstir enn, i þijnum Naudlijdande; gef, eg þeim fyrir Godverkenn, Glede Vijn sie berande; Minn JEsu so þier mætti þad, Myskunar Verkid sanna, gediast betur enn Gall blandad, Glafa Fe Hræsnaranna.

Mier til Atviñu, miñ JEsu, mig so þad skortir eigi, Fugla skaptir og Fiska þu, hid fyrsta a þessum Degi, allar þær Skepnur enn i Dag, og adrar hverju Sinni, bleskabu mijnum Holldsins Hag, hiwkrande Myskun þinni.

Þegar mig sidarst sæker heim, saarlegur Daudans Þorsti, dreiptu a mig a Degi þeim, Drottin med þinum Kosti: Huggunar Sætleiks Himneskt Vijn, hressi þar Sælu minna, frelsa mig af forþientri Pijn, fyrir Kross-Mædu þijna, Amen.

Fostudags Andvarpan.

Ut af Siotta Ordinu:

Þad er Fullkomnad.

Minn elskulegasti JEsu! I allan Manta mau eg sæa, sia og smacka, Sætleika þinar Naadar, og enn nu a þessum Degi, þar Noettin er fullkomnud, enn Dagur aptur komin. Þvi bera þier þar fyrir fullkomulega Hiartans Packlæti. So er og mijn Skylda ad minnast a Fullkomnan minnar Endurlausnar, sem skiede

skiede fyrir þijna Pijnu, þa þu virnadir, ad allt væri fullkomnad. O DRottiñ JEsu! þu fullkomnadir a þessum Degi med þijnum Fodur og Heilaguni Anda Skopun allra Hluta og Skepna, eiñiñ Skopun Mannsins. Þu fullkomnadir og, a þessum Degi Vikuñar, Endurskopun Mañsins, þad var Endurlausnar Verked. Lof og Dijrd sie þier ad Eilijfu. O JEsu! þu sem fullkomnadir allar Fyrirmyndanir og Spadooma, uppa þig hlioodande, so fullkomna þu, i og med mier þijna Nad og Kiærleika, og rietta Elsku til þijn. O milldi JEsu, lat þetta þitt Ord vera Stadfesting Trwar minnar, og fullkomid Traust miñar Saluhiælpar. O sæti JEsu! fullkomna þu allt, i og med mier a þessum

Degi, þier til Lofs, enn mier til Farsælldar. Og þa mitt Lijf er wti og fullendad, þa leid þu mig til eilijfrar Fullkommunar, i Himnarijkes Dijrd og Gledi, Amen.

Psalm. Ton, Þa liñir þesse Lijkamans Vist, etc.

O JEsu Hiartans Elskann mijn! Allan Tijd man eg sanna, Sætleika Nadar sætañ þijn, sian fæ eg hann og kanna, þad eñ i Dag, minn þijde Gud, þar Nootteñ er nu fullkomnud, dregst upp Skyn Dags-Brwnanna.

Hiartans hier fyrir þier ber Þock, þreyngir mier Skylldann meiri, Sannlega ad mijn Saul minnist klock, Myskunar þiñar fleyri, Verk Endurlausnar eitt þad er, uñ hvad þu stælfur vitnader, Fullkomnad: Hijrt sem heyri.

A þessum Degi Preñing blijd, þu fullkomnadir rijka, alls Heims Skopun, med ollum Lijd, og Mannskepnunnar luka, eins fullkomnadir eñ i Dag, Endur-Skopun

a

æa Mañsins Hag; Mikla eg Myskun slijka.

Freisariñ sem Fullkomnadir, Fyrirmyndanir þijnar, og Spadooms Nædur wt af þier; eins lattu Gotur mijnar, Fullkomnar i Footsporum sijn, Frid, Nad, og riettri Ast til þijn, ÞRotteñ, sem alldrei dvijnar.

O! miñ JEsu Almattuge, Ord þetta Þijnu þiñar, Stirkur veri og stodug sie, Stadfesting Trwar miñar, eitt Sælu-hialpar Efalaust, Atkiere mitt og besta Traust, inn til Utfararinnar.

A mier fullkomna eins i Dag, til Eru þijnu Nafni, allañ minn Lijfs og Audnu Hag, i þier so farsæll dafni, enn þa fullkomnad er mitt Lijf, eina fullkomna eeit mier Hlijf, i Utvalldra Sælu-Safni.

Laugardags Andvarpan.

Ut af Siounda Ordenu:

FADER, I Þijnar Hendur Fel Eg Minn Anda.

O! JEsu Christe, þu lifande Guds Son, þu mitt Lioos og Lijf, til þijn kem eg at þessum Deigi, med miñi Bæn og Andvarpan. Eg vil nu miñast vid þinn fola talande Muñ, med hverium þu i þijnu Andlæti, foolst a Hendur þijnum Himneska Fodur, þijna Sal. ÞRotiñ minn JEsu, eg seigi eñ nu, i þijnu Nafni er Gud mtñ Fadir, bædi i Lijfi og Dauda, og eg trui þvi stadfastlega, ad þu hafir hier med befalad honum mijna Sal, þvi hun er þijn Eign, Jæa, eg og eirniñ befala hier mig i Dag med Salu og Lijfe, Æru og Embætti, Vinum og Vanda-Mönnum. I Hondum þijns himneska Fodurs og þijn, vil eg seigiñ lifa og deya, vaka og sofa, þar hrædest eg engva Olucku. O!

goode

goodi JEsu, þu sem hneigdir þitt Hofud niður i þinnu Andlæti, hneyg þu mitt Hiarta til þin. Þu miñ DRottiñ hvijldist a þessum Degi i fyrstu Skopun. Þu miñ JEsu hvijldist a þessum sama Deigi i Grafiñi, ad fullkomnudu Endurlausnar-Verkinu, og eptir þetta Sijdarsta Ord, hvijldist þijn Sal, vid heilagañ Lijkama skiliñ, i Hondum þijns Fodurs, svo lat mijna Sæl i mijnu Andlæti hvijlast i vtbreiddum Blood-Fadmi þijnum. JEsu, þitt sijdarsta Ord i Pijnuñi, sie mitt sijdarsta a Lijfs Lijnuñi, Amen.

Psalm. Ton, Herra Gud i Himnarijki, etc.

Ó JEsu Lioos og Lijfgun mijn, Listingar Skin Sæluñi, bliwgur i Dag eg beidi þijn, med Bæn og Andvarpan minni.

Vil eg nu vid þiñ miñast Muñ, og mig þeckia tañ sijna, Folur i Deyd sem Fodurnum, fooist a Hond Saalu þijna.

Siaalfañ DRottiñ i sañri Trw, Sooma hvors þu ert Jafni, kiærañ miñ Fodur kalla eg nu, i Krossfestu þijnu Nafni.

Hier nied fooistu i Hendur hañs, Herra Gud Saalu mijna, af þvi tel eg mig eirn til sanns, Eigu giorvallann þijna.

Eirniñ befel eg eins i Dag, Umsioonar Blessan þinni, Æru, Lijf, Saal, Embættis Hag, ned Astvina Velferdinni.

I Hendum þijnum Herra minn, hrædist eg Vondt alldreie, hvert Vaki, Sef, Geng Uteda Inn, eins þo eg lifi og deye.

Herra sem til miin hneigder þitt, Hofud i Andlaats Mædu, hneig þu og til þiin Hiartad mitt, Huxun, Skilning og Ædu.

Herra Gud i Dag hvijldi skiær, af Handa Verki sinu, eins vid eg hvilist Önd mijn kiær, i wtbreiddu Skauti þiinu.

Eins hvildist JEsus eptir Hel, undir Graf-Steinsins Merki, ad Fullkomnudu

yfrid

yfrid vel, þui Endurlausnar-Verki.

Eptir sijdarsta Ordid hañs, Ond JEsu hvijldist lijka, hafin wr Skauti hollds legs Ranns, i Herrans Fadmi rijka.

Blood-Fadm þinn ætijd breid þu mier, best i Andlæti mijnu, Ond fæi Hvijld nær Æfiñ þver, i Astsemdar Skauti þijnu.

Son Guds þad Ord er sagdir þu, sijdarst i Pijnu þiñi, sie mitt og lijka i sanri Trw, a seinustu Lijfs Stund minni.

Bæn a Sunnudogum.

MIskunsami Nadugi Gud og Fadir, þu sem oss hefur sendt þiñ Elskulegañ Son JEsum Christum i Heimñ til Endurlausnar, hvor ed sitt heilaga Ord hefur oss eptirlatid, sem ad er Kraftur til Salubialpar ollum Trvudum. Fyrir þessa þijna blessada Nads þockum vier þier

af Hiarta, og bidium þig, gief oss þín heilaga Anda, hvar vor Hiortu vokvi, so sín Regn og Snioor Jordina; og verki eina lifandi Trv i oss, so vier vardveitum Ordid i sidsomu Hiarta, færandi Avøxt i Polinmæde. O! JEsu, gief nu ad þesse Dagur sie vorum Sálum eirn riettur Hvijldardagur, ad þær mættu i þier hvijlast, so sem Líkam in af fraa sijnu Erfidi ad hvijlast; Jaa, ad vorar Sálir mættu i Roosamri Hvild sitt Andlegt Ervidi fremia. Þessi Dagur er Drottins Dagur; Drottin vor, gief ad hann mætti hia oss verda eirn Drottins Dagur, eín eingin Illgiorda Dagur, af vorri Tilstofnan. Helgi Fadir, þessi Dagur er þier helgadur, helga þu oss i þinnum Sannleik, þijn Ord eru Sannleik. Bless-

oss alla i Dag, blessadur JEsus, sem ert blessadur ad Eilifu. Jusiglist oss su Blessan, sem af Kenimoñum Drottins i Dag framűflutt verdur, og Safnadarins Amen, sem er Jusigli allrar Kyrkiu Pioonustugiordartiñar. O! JESU, lat oss med piñi Blessan blessada verda, Dag og Noott, i Voku og Svefni, so vier nũ sijdir eirn Eilifañ Sabbats Dag mœttumhalda med ollum Utvoldum i Himnarijki eilifflega. Amen.

Psalm. Ton, JEsus Guds Son Eingietin

Milldasti Fridar Fadir, Frelsarañ sendir oss, Jesus piñ Sonur pad er, preyngdur a hardann Kross, Ond keypti œstañ Sooma, Ord sitt og lœrur hliooma, Trwudum Hialpar Hoss.

Pessa Naud pijn audk enda, pockum af Alvod vier, Anda piñ oss virdst senda, aud-

sijn hans Verkaner, i Hiarta Mannsins hordu, sem Hret og Snioo a Jordu; so augliisist Avexter.

Sie þessi Sabbats Dagur, Sælum þijn Drottinn hier, ein riettur Hvijldar Dagur, hvijlast ad mættu i þier, sem Holld i fra Erfidi, eins verdi þær i Fridi, Enn bægi ei Bwksorger.

Þessi Guds Dijrdar Dagur, Drottins kalladur er, gief i hia oss heilagur, hann verdi so sem ber, enn engva Jllsku semie, Erfidid heilagt fremie, i Hvijld til Heidurs hier.

Hann er, Heilagi Fadir, Helgadur sialfu n þier, Helga oss, Hæblessadir, Heita so mættum vier, hiedann af Lijfs-Tijd lenga, kast oss þad farsællt gænga, inn til þess Eilifa þver.

Jmmigliist oss nu lijka, Arnan og Blessan hier, Christi med Kieming rijka, sem Kenninn hvor framber, og Amen allrar þinnar, Embættisgiordarinnar, sem þad Jnnsigli er.

Blessa

Bleſsa oſs Bleſsan þinne, Bleſſadur Nootte og Dag, i Voku, Uti og Inni, eins vorn Svefnværdar Hag, ſo vier þa Heims Viſt hættum, hallda þitt Sabbath mættum, med himneſkt Horpu-Lag.

Bæn a Jvolum.

Af Christi Fæding.

O! Þu Elſkulegaſti JEſu, þu fagra Morgun Stiarna, Þu himneſki Brvdgumi Christniſnar, þu lifanda Lioos, Lijfſins Uppſpretta, Þu Himinſins Stijgi, þu ſem fæddiſt af Meyar-Lijfi, fatækum Reifum vafiñ, og varſt lagdur i eirn Aſna Stall! þig lofum og dyrkum vier allir, ſiñ eigum og meigum eilijf Not hafa af þiñi Fæding. O! Þu Himneſka Lioos, hvers Liooma leyptradi i krijngum Fiar-Hyrdarana ar

Merkiñi, lattu pitt Nadar-Ljos lijsa yfir oss Noott og Dag; Þu Bloomlegi Davids-Kvistur, sem Fæddist og Uppsprattst undir añarlegu Valldi, og at peim Fridsama Heimsins Tijma, uñ oss, sem leistir ertum fra Diofulsins Valldi og Hertekningu, i pijnum blessada Fridi, bædi ad Lifa og Deya. Lattu piñ Frid vera vort Sigur-Merki, og fastasta Firmament at milli vor og allra vorra Ovina, Synilegra og Osynilegra. O! JEsu; piñ Fædingar Fognudur sie oss eirn himneskur og eilijfur Fognudur: O! sæti JEsu, sem ieirn Asna-Stall varst lagdur, hvijl pu blessadur i Hiarta voru, og lat oss i pier blessada Tijmañlega og eilijfa Hvijld hlioota og hafa. O! miñ Elskulegasti JEsu, gief oss so pess a

þijna Fædingar Hatijd ad hallda hier a Jordu, ad vier um̃ sijdir nættum med þeim himneska Herskara i eilijfre Dijrd undertaka og samsijngia; Dijrd sie Gudi t Upphædum, Dijrd sie Gudi vorum um̃ Alldir Allda og ad Eilijfu, þeim Eina og Preña, Amen, Amen.

Psalmur. Ton, Heidra skulum vier Herran Christ.

MYskunsamaste minn Jesu, Morgun Stiarna fegurst ertu, kiærstur Brwdgunn Christi̇̃ar, Konungur allrar Veralldar, Kyrieeleison.

Þessi lifandi Liosminn klær, Lifsins Uppspretta Sijd og Ar, fridur af Meyu fædur var, fætækum Reifum vafdur þar, Kyrieeleison.

Laugt varst i Asna lagdur Stall, lofar þig samt vort Bæna Akall, sem af þier fæum Not og Nad, nya Blessan og farsælt Rad, Kyrieeleison.

Þu sem Hyrdurum Herra minn, Himneskan

neskann byrtir Liooma þiñ, Naad þijn upp-liooimi Lijfs vors Hag, lysandi oss bædi Noott og Dag, Kyrieeleison.

Kongsins bloomlegi Kvisturiñ, Kongs undir Valldi uppsprottiñ, annarlegu, af eiginn Lyd, a Fridsomustu Heimsins Tijd, Kyrieel.

Unn oss sem leystir erum fraa, Andskotans Valldi og Daudans Praa, i Liossins Fridi ad lifa hier, lijka burt deya Farsæler, Kyrieel.

Laattu þiñ Frid vort Firmament, Farsælld vorri so mætti þient, fyrir oss standa Innsiglad, Æfinnlegt Sigur Merkid þad, Kyrieel.

Fædingar so Fognudur þinn, fylgi oss allt i Himininn, Blessadur Hiartad bigdu vort, Blessunar so þad fiai ei Skort, Kyr.

Gief oss so hallda Hatijd þiña, hier medann Naadar-Liossid skin, ad vier a sijdann Utvallder, uppbyrium Nya Diird hia þier, Kyrieel.

Undirtakandi i Upphædum, Æra sie

Gudi

Gudi i Himnenum, Einum og Prennum æ og nu, eilifleg verdi Lofgiord su, Kyrieel.

Nijaars Bæn.

Þu lifande Lijfsins Uppspretta sem alldrei giefur upp ad reña, miñ sætasti JEsu, þu Himneski Blood Brwdgumi miñar Sælar, þu sem adgreint hefur Stund og Tijma, Mannude og Ar. Blessud er þijn Speke, Vijsdoomur og Almætti, sem alldrei nockru Siñi skeikar. I þijnu Nafni hofum vær eñ nu Eitt Ar aflifad og wtendad, og uppbyrium añad Nijtt, hvad allt vora eftirkomande VEfi-Daga kortar; Þvi seigium vier þier af Hiarta Lof og Packar giord, fyrir alla þijna Otelianlega Velgiorninga, Audlega

og

og Lijkamlega á ollum uñlidnum Tijmum oss veitta, so eingiñ Olucka hefur oss nie neitt vort fordiarfad, helldur hefur þijn Hond hlijft og hiwkrad oss, so sem Hœnañ sijnum Unga-Kindum; so fær helvijtske Hrœfugl Diofullin hefur ecki grandad oss, hvorke med Krooke Svikaña, nie Neti Freistingaña, Ei helldur med Bloodugu Sverde Offooknaña. Lofad sie þitt heilaga Nafn ad Eilijfu! Og fyrirgiefi oss þijn Fodurleg Giœdska allar vorar Syndir, Avirdingar, Yfirtrodslur og Opacklœti. Margt Illt er giort, sem Ogiort skylldi, eñ saatt þad Gott giort, sem giorast atti. Marghattud var þijn Blessan yfir oss, eñ fœr Packar Ord af oss aptur þier i Tie laatin. O! ONottin, Fyrirgief, Fyrir-

gief

giefoss, Fyrirgief þu vorar Synd-
ir i JEsu Nafni, og fyrir hanns
Heilaga Blood. Framm veigis bid-
ium vier þig, Eilifse Gud, Fadir,
Sonur og Heilagur Andi, ad þu
giefir oss ollum eitt blessad og far-
sællegt Nijtt Ar i JESU Naf-
ni. Blessa oss alla a Salu, Lijfe
og Lijkama, blessa oss af Hædun-
um og Undirdiwpunum, af Himn-
enum, Jordunni, Sioonum og
Skiepnunum, og þad i JESU
Nafni. Korona Arid med þinni
Goodfyse, og lat þijn Footspor
drjwpa af Feite. Verndu vorar
Salir fra Fordiorfunini, vora
Lijkami fra Meinsemdini, vora
Æru fra Vanærunni, Hws og
Himili fra Skadrædinu, Gots
og Peninga fra Tjooni og Topun
og þetta allt i JESU Nafni. Sie

þu

þitt Almætti Mwr og Gyrding Christiñdoomsins, Blessunog Prijdi Kongsins og Hañs Konunglega Hwss, Frelsi og Fridur Fodur-Landsins, Adstod Yfirvalldsins, Heidur og Hylli Hofdingiaña, Lioos Kieñidoomsins. Vertu Drotteñ Vitska og Speki Domaraña, Efling og Aukning Hwsstioornariñar, og þad allt i JESU Nafni. Vardveit vor a medal hreinañ Lærdoom þijns Heilaga Ords, med riettri Tijdkan Sacramentaña. Blessa vora Atviñu, og uppfyll vora Naudpurft. Vardveit oss fra Hungre og Hallæri, Hardendum, Dijrtijd, Stoor-Sottum, Offooknum, Pestilentiu og brandum Danda, og allt þetta i JESU Nafni. Veittu Ydran þeim syndugu, eñ Vidhalld i þvi Gooda þeim

Trooiñu,

Froomu, Lækning þeim Siwku, Svølun þeim Hrelldu, Lausn og Frelse þeim Hertekna, og þetta i sama JESU Nafni. O Herra JEsu! vor blessada Nijars Gafa, gief ad þitt Heilaga Blood og Uñskurnar Sær, sie Svølun, Skiol og Athvarf øllum Freistud um Sorgpiandum Sølum, sem eñnu velkiast i Sorg, sijtande og sveimandi i Tæra Floodi. O Drottinn, annast þu Gudhræddar Eckiur og Fodurlaus Børn, og heyr þeirra Andvarpanir, styrk þyngadar Kviuur, og snw þeirra Hrygd i Gledi. Og nu seinast i einu Ordi, vertu O Gud, vor allra Gud og Fadir i JESU Nafni, so vier i JESU Christo blessadir, mættum vorrar Æfi-Ar, Manudi, Vikur og Daga svo wtenda, ad vier til

þess

þess Blessada Eilijfa Nija Ars, mættum komast i himneskum Fognudi, og þig Drottin, ein og prennañ, sian, lofa og heidra, med ollum Utvolldum, uñ Dendaunlegar Alldir Allda, Amen.

Psalm Ton, Giætsku Guds vier prijsum, etc.

Sætasti Sælarinnar, særprwtni Brwdguminn, sem ei gefur upp ad renna, ædsti Lijfs Brunnurin; þu hefur adgreint allt, Stadi, Aar, Manudi, Stundir, standa so Tijmar bundnir, uppa Riim Ofallvalkt.

Blessud sie berst þijn Speki, blessist Almæatur þinn, er oss til Lofs uppveki, einniñ Wijsdoomurin: Fyrir þitt Naadar Nafn, Arlo hofum aflifad, upp a hitt nockud klifad, eykst so vort Æfi Safn.

Af Hug þoi sijnginum snialla, Samroonia Lofgiord hanns, fyrir Astsemi alla, Andar og Lykamans, þetta umlided Aar, singiñ Olucka snerti, af þoi hann sialfur

merkti

merkti, Christniñar Hofuð Hær.

Sem Hænan Ungum hiwkar, hefur þu Drottinn mínn, eins vel tt Astsemdar miwkar, so eigat Hræ-Fugliñ, grandad nie gisordt oss Mein, ei med Aungli Svikanna, ei Neti Freistinganna, ei er Sverds Ofsoknnein.

Eitt er og alla þviingar, oss fyrirgef nu það, Ar-Tijmans Avirdingar, Illskur og van-þackad, illt hefum einnig gjordt, Ogjordt hvad ætijd skylldum, of fautt gott hitt sem vilidum, enn þo i eingu verdt.

Marghattud var þijn Milldi, marghattud Dæseme; Eins of-fæa Ord sem skylldi, aptur til Packa i Tie: Forlaat, forlaat oss nu, i Guds Sonar Giædsku Nafni, gleimdu þvi Vondsku Safni; Osk vor er audmiwk sw.

Framvegis Preñing þiida, þig bidiunt allir vier, oss standi af Ari Bliida, I Hond nu gænga fer, blessa það ollum allt, med Blessun af Haudri og Hæðum, Hafi og þeirra Giædum; Gior það blessad gjorvallt.

Gef

Gef þad kriint Goodsemd þinni, af Gnægtum driwpi siin, frels af Fordierfuminni, Fadir sæll, Christni þiin, Önd, Liif og Aura-Safn, Æru, Stand, Hws, Heimkynni, og Hiardir fræa Topuninni; Jafnt allt i JEsu Nafn.

Sje þitt Almættid eina, algirdtur Hliifdar-Mwr, kriing þinn Christiñdoom hreina, Kong, Þegna, Born og Frwr; Veit Drottinn Vitsku Safn, ollum Yfirvalldz Monnum, med Esiung og Styrkleik sonnum; Eirninn i JEsu Nafn.

J hiaa ofs Okrenkt standi, Ord þitt og Sacrament, Bw vor og Þorf bætande, blessa hvad hefur ofs lient, hept allskyns Hæska Safn, Hwngur, Pest, Heimsokn Nauda, Hardindi og brædañ Daudu; Allt þad i JEsu Nafn.

Jdrum Syndugum siertu, Svslun eingreadum þiin, Froomlindum Vidhalld vertu, Voludum Adstod siin, Siwkum Lækninga Safn, Herteknum Frelsi og Fridur, festu Nad alla vidur; Eins þad i JEsu Nafni.

Oh

O! JEsu Ars Gisf nija, Umskurnar pinnar Hnoss, Blood, Sar og Benia-Hlija, blessist nu ollum oss, hellst peim sem Hriggdinn slær; Siepad a Saal edur Liise, samt Eckium, Bornum hlissi, pvngudum Frelse fær.

Allra sijdarst æanesnum, æ siert Gud Fadir vor, Hiartkiær i ollum Esnum, Æsinnar blessa Spor, jafnann i JESU Nafn, Ar, Vikur, alla Daga, inn til pess Dijrdarlega, Nijars i Himna Hafn, Amen.

Bæn wt af Pijnunni Christi.

HErra JEsu Christe, Sonur Lifanda Guds pu Saklausa Guds Lamb, sem burt-tokst Heimsins Syndir! Furdanuleg var pijn Elska og Dunrædilegur Kiærleiki til vor aumra synda-

ugra Maña, þar þu, HErra JEsu, ei einungis iklæddist voru Holldi og tookst a þig Þioons Mynd, helldur og einnig leidst þar ofann a Hrigd og Hørmung, Smann og Bryxl, og Oteliannleg Kvalrædi, og med þad sijdarsta þañ smanarlega Krossinns Dauda, oss, sem verdugir vorum eilijfs Dauda, til Endurlausnar. O hvilijk Elska! Sa Heilagi lijdur fyrir þa Syndugu, sa Riettlati fyrir Rangla ta, Skaparinn og Herrañ fyrir Þræla na. Hæleitlega sie þitt Heilaga Nafn blessad, minn JEsu, ad Eilijfu. O HErra JEsu, þu varst sa frijdasti, enn giørdest sa aumasti; Sa mattugasti, enn giordist sa vanmattugasti, ja, sijkari Madkteñ Mañi, fullur Særa og Benia. Drott-

enn

eñ Jesu, lat mier til Hiarta ganga þijna Pijnu, so hun deyde og Krossfesti illar Girndir Hiarta mijns, mier til Hreinsunar og Helgunar. Lattu mig, Drottiñ miñ, hafa Not og Gagn af Pijnu þiñi. Þijn Hrigd og Angist sie mijn Hiartans Gledi, þijn Bond mitt Frelsi, þinn Bloodugur Sveiti Smurning minnar Salar, sem allt Daudans Eitur og Ofbod sefi og mijki. Þinn Hrakningur sie mijn Hvijld og Rosemi: það Hand sem þu leidst, mijn Upphefd; þijn Hogg sem þu þoldir, einn Asta-Koss Guds; þijn Aklæding mitt Forsvar; þijn Krossfesting, mitt Sigur Merki; þitt wthellt Hiarta-Blood mijn Huggun. O Drottiñ miñ JEsu! Lattu þijnar Blood-Benjar vera mitt Skiool og At-

hvarf, so siñ Steinholnar Dwsnñar. Hreidradu mig, miñ Herra JESÚ, i Heilogum Undum þijnum, so sæ Helvijtske Hræ-Fugl Diofulliñ kunni mier engvann Skada ad giora. Lattu mig, Drottiñ miñ, hvijlast i þijnum Blood-Fadmi, bædi Lijfs og Lidiñ. Sieu þijnar Blood-Beniar til gladværuñstu Sioonar miñi Saalu i mijnu Audlæti, so eg sie þier innlijfadur AE og Eilijflega, Amen.

Psalm. Ton, JEsus Christus a Krossi var, etc.

Jfandi Guds Son Lausnarinn, Lambid Saklausa JEsu miñ, sem burttookst Misgiord Maña, AE! hvad var Hugur Astkiær þinn, til aumra Syndaranna?

HErra þa klæddist Holldi Manns, hier med tookst Lijking Þienarañs, Hormung og Hrigdir Nauda, Smæan, Brixl, Hadung

ung, Bolvanir hañs, og beiskann Krossins Dauda.

Oss sem ad lijda ættum það, er nu Hiælpræðid forþienad. O hvilliK Elsku-Giæðska! Helguninn leid fyrir Hollds Verknad: Hvers kanntu framar æskia?

Riettlætur þoldi Rænglæts Pijn, Reirdist Gud fyrir Præla sijn, hann so Bond af þeim hristi, hæleitust prijsest Hiælpiñ þijn, Herra minn JEsu Christe.

Friidasti JEsu Frelsare miñ, Frijdleik giorvallañ mistir þiñ, lijkari Madki enn Manni, megtugur rijrdist Mætturinn, i myrkvum Kvala-Ranni.

Læt mier til Hiarta Hormung þijn, HErra minn gænga og beyska Pijn; hun so Krossfesta kynni, banvæna Grimd i Briosti mijn, til Blessunar Sælu minni.

Lættu mier Drottiñ Liikn i Tie, sem leidst og þoldir Brixl og Spie, Hrigð þijn mitt Hiartad sefe, Bond þijn mitt Frelse og Blessun sie, Blood-Sveitiñ Lækning giefe.

Verdi hann Smurning Sælar mijn,

ſefi Ofbod og Dudans Pijn, Eitur hañs Endurbæti, fyrir þinn Hrakning Hvijld mier ſijn, i Heilogu Diirdar-Sæti.

Hogg Alogur og Hæadung þijn, i hriggelegri Krosins Pijn, ſie mitt Forſvarid ſæta, Aſtar Koſs Guds og Upphefd miin, þa eg ſkal nockru mæta.

Krossfesting ſu ſem ſijnd var þier, Sigur-Teikn mitt ſkal jafnann hier, og Riſia-Blood þitt rauda, ein Svolun veri og Ebling mier, eins i Liife og Dauda.

Stein-Holum Dwfann ſem i ſijn, ſo hreidreſt eg i Undum þiin, ad Diſſull ei Grand mier giori, þær Benia-Skorur Skickiañ miin, Skiool og Athvarfid vere.

Lat mig þar hvijla i Liifi og Deyd, Lauſann og frii af allri Neyd, ſieu þær Sæla min ne, yndæluſt Sioon vid Andlæts Skeid, inniifaſt ſo þier kyñe, Amen.

Bæn a Paſkunum.

Ut af Christi Uppriſu.

O!

O! HErra JEſu Chriſte, þu Bleſſade Sigur-Hofdinge, ſem Diofuliñ ſigrad hefur, Daudañ uppſvelgt i Sigur, Synd ena afmand, Helvijte nidurbroted. Skiært ſkijn mier fyrir Sioonum þitt heilaga Rettlæti, og prijdilegt Paſka-Klædi þijns Sigurs, i hverju þu uppreiſt oſs Syndugum Moñum til Riettlætis. NE! hvad ſolur og aumlegur varſtu ad lijta, þa þu albloodugur hieckſt a Krossenum? eñ hvad ſkiær og dijrdlegur ertu nu i piñi Upprisu? Hiartans Gledi er mier petta; þvi þo eg hrekiſt og velkiſt i Veſollð og Volædi hier i Heimi, þa trwi eg ad eg munu med øllum Trwudum, fyrir þijna Upprisu verda fier uñ ſijder lijk, Dijrdlegur, Forklaradur, Frijdur og Fagur. NE! Bleſſadur fier-

tu miñ JEſu, O þu himneſke Joſeph, i hvijtu Klædi þijns Riettlætis. Uñ Joſeph liet Pharao Kongur wthroopa, ad hañ væri Landſins Fader, eñ uñ þig talar og hroopar þiñ himneſkur Fadir: Sit þu mier til hægri Handar, þangad til eg legg Ovini þijna til Skarar Foota þiña. Jan, þu ert þan Raudi og Hvijti Vinur þñar Brwdur Christelegrar Kyrkiu, utvaliñ af medal margra Þuſunda. O! HErra JEſu, lat mig hafa Not og Gagn af þiñi Dijrdarlegri Uppriſu, Klæd mig Lioomande Skrwda þijns Riettlætis, og gloandi Skarti þijns Hialprædis, Afklæd mig Totrum Syndaña, og liootum Lorfum Prettvijſeñar, ſo eg þurfe ecki titrandj i Forſmæan ad wtrekaſt fra þijnu Aualite,

helldur

heldur, ad eg mætti teiknadur vera i mijnu Eñi, so sem Guds Barn, og erfa og odlast eilijfa Saluhiallp, med peim Utvoldu alltijnandt og forklarudu Guds Bornum i Himneskre Dijrd. DRotten JEsu, gief mier Daglega ad upprijsa af Syndunum, fyrir Ydran og Lifnadarins Betran, ad eg meigi stan pig og skoda, losa og dijrka i Himnartijke, i Dendanlegum Fognudi, og hallda par Eilijfañ Paskadag, med ollum pijnum Utvoldum, Amen.

Ps. Ton, Guds Son i grimu Daudans Bond.

SIgur Hofdingenn fæll JEsu, Er sigrad Diofulin hefur, svelgder upp Dauda i Sigur pu, Syndernar fyrirgiefur, nidurbrautstu Helvitis hort, hier af skijn mier Niettlætid biart, ug Paska Klædis Sigur sæt, Halelija.

Jþvi mier ertu uppriſiñ, og til Riettlætis giordur; Ehverſu varstu wtleikinn, undir Kross-Byli hordu? Enn hvad Dyrdlegur ertu nu, i Uppriſunni sæll JEsu? So Ond minni giefur æa ad siaa, Haleluja.

Hiartans Gledi og Huggun trw, hier af Sæl miñi streymi, i Vesolld þo eg velkist nu, Voladur hier i Heimi, Efalaust treyſtir Aundiñ mijn, Uppriſu fyrir Verkan þijn, Lijkur þier verd ad lijta uppaa, Haleluja.

Um Joseph Kongur wthroopar, ad hañ Lands Fadir væri: Um þig Gud Drottiñ eins talar, þiñ Elſku-Fadir kiæri: ſit þu vid Hond þa Hægri mier, hier ſkulu þijnir Ovinner, Liggia til Skara Foota faa, Haleluja.

O þu Joseph Himinſins hijr, J hvijtu Riettlætis Klædi, Bleſſadur kom þu Drottiñ dijr, Daudans afleiſtur Mædi, Kongur og Vinur Christniñar, kom þu nu sæll til Brwdiñar, valenn Þuſundum fleiri fraa, Haleluja.

O!

O Herra! læt mig hafa Not, af helgri Uppriſu þiñi, kom mier uppa þitt Konglegt Slot, klæddum vr Saur-Flijk miñi, Reifudum Skrwda Riettlætis, og raudu Skarti Hiælprædis, umſkiptilegur er eg þa, Haleluja.

Eins teiknadur i Eñi miñ, O! JEſu læt mig vera, ei ſo rekiſt fra Augſtoon þijn, og hliooti Forſmaan bera, helldur eg erfi og odliſt þar, Eilijfa Gledi Vegſemdar, Herſkara Guds a Himnum hia, Haleluja.

Upprijſa gief mier æ af Noot, fra ollum Laſta Keimi, fyrir Ydran ſaña og Yfirboot, i odrum ſo mætti eg Heimi, lijta þiñ Dijrdar hærſtañ Hag, og hallda Eilijfañ Paſka-Dag, hiaulpa mier ſlijku Hnoſſe ad naa, Haleluja.

Bæn af Christi Uppstigning.

O! Þu Heilagi Voldugi Herra, Þu DRottinn JESU Christe, Þu ofluga Leonid

af Kyni Juda, sem Siguriñ hefur uñid, ad þijnum og þiñar Christnt Dyrum. Vier aumir syndugir Meñ, hølldum nu i Dag Miñing þiñar Dijrdarlegrar Uppstigningar, hvar fyrir vær, sem eigum og meigum Eilijf Nøt hafa af þinni Himnafor, segium þer Hiartans Lof og Packir. Þu hefur sundurflitid Himnana, og ert ofañkomiñ, Þu ert i Hædina aptur farinn og hefur oss Gafur giefid, Ja, upplokid oss Dyrum Hialprædisins, hveriar, vegna Adams Syndar, apturbyrgdar voru. Þu uppstiegst af Fiallinu Oliveti, þvi i þier høfum vier Christner sañan Frid, Fognud og Gledi Salariñar. Þu blessadir med upplyptum Høndum þijna Lærisveina, þa þu uppsteigst. Upplypt eirniñ þiñi Hendi

og blessa oss, so Blessunst vier. Pu situr til þijns Fodurs Hægri Handar i Dijrdinni, og allir þijnir Ovinir eru undirlagdir undir þijnar Fætur. Undirtrod, O HErra JEsu, Diofulin undir vorar Fætur. Bid þu þin Fodur fyrir oss, og legdu oss Syndugum hiat honum Lyknar-Mal. Drag þu, O godi Jesu, vor Hiortu til þijn i Hædir Himnaña, þvi þar er vort rietta Heimili. Lat oss hafna Syndunum ein elska Riettlætid, lat oss so vareygdarsamlega lifa, sem ættum vier þa og þa hedann ad fara. Opna þitt Hiarta og gled oss, heyr vorar Andvarpanir, og hialpa oss, me tak vorar Salir og leys oss fra allri Neyd, þar til vier uñ sijdir med Sal og Lijkama verdum uppnumdir i Loptid, a moots vid

DRottiñ og verdum so hia Drottni alla Tijma. Þier med Fodur og Heilsugum Anda, sie Lof og Dijrd, uñ Alldir Allda, Amen.

Psalm. Ton, Endurlausnariñ vor JEsu Christ.

VJEsu Guds Utvalldi Þioon, ofsugt af Judæ Root Leon, Sigur fleckst uñiñ, sem er til vor runniñ Þvi kved eg Þig vid Toon.

Drottinn nu skal vor Dags Minning, dijrdarlegust Þijn Uppstigning; Eins hvoria eigum: Af hvorri taka miegum, Eilijfa Uppbygging.

Himnana Gud Þu sundursleitst, syndugra Þegar til vor leist, aptur uppfarinn, ofs er Giof Þvi kiorinn, Happ Þad mijn Sæl velveitst.

Upplaukst Lijfs-Dijrum æðst Guds Mynd, Adams til-luktum fyrir Synd, uppsteigst med Giædum, af Olliveti Hædum; nijtur Þess morg Mannkynd.

Upplyptri Hond Þinn Arf JEsu, uppstijg-

stijgandi blessadur þu, upplyptr eins henni, yfir oss so renni, Blessunar Rot þau nu.

Sialfa Fodursins Hægri Hlid, I Hædinni þu situr vid, Ovini lægdir, ad þeir nu fræbægdir, eins verdi, legg til Lid.

Fyrir oss bid þu Fodur þinn, forlijka so vor Mæklefniñ, dragdu vor Hiortu, hiedann til þijn burtu, hætt upp i Himininn.

Læt þu oss sporna Lostum vid, so lærum elska Riettlætid, i Vareigd þreya, vidbwnum ad deya: Þar til æ legdu Lid!

Opna þitt Hiarta: oss so gled, Andvarp vort heirdu lijka med, hiælp vorum Ondum, og Hrygdar leys af Bondum; Læt Born þijn slijkt fæ sied.

Allt þar til verdum uppnumiñ, æ moots vid Gud i Himininn, med Sæl og Lijfi, Sorganna fræ Kijfi; Og olum þar Alldurinn.

Heill þa ad odlast, Herra miñ, hiælpi mier Pijnu Kraftur þiñ; þier, Fodur og Anda, fagurlega æn Enda, logd sie til Lofgiordinn.

Bæn

Bæn til Heilags Anda

ad Hvitta sunnu.

O! Pu Heilagi Andi, pu himneski Astar-Elldur, Lioos og Lioomi Gudoomlegrar Veru! Pig lofum vier, pig tilbidium og aksllum vier, ad pu Blessadur komir til vor, og upplijsir oss. Pu ofanstiest yfir JEsu Postula i Synulegum Ellds-Loga, yfir sierhvorn peirra pig setiandi, ad pessari Heilsogu Hatijd. Yfirskygg oss medpijnum heimuglegum Krapti, so pad mætti ad oss po opinberlega siast, ad vier sieum pitt Heimile eg Herbergi Andlegt. O! pu heilagi Elldur, upptendra breñandi Elsku i oss til allra Himneskra Giæda. Myk pu og verm vor

Hiortu

Hiortu, med Il þiñar Naudar, Hugsvala ossi Of-Hita Eimdaña, og burttaktu alla Kiælu og Ofbod, Hrelling og Kvijda Samvitskuñar. Lauga og hreinsa vor Hiortu med JEsu Guds Sonar Bloode. Græd þu allañ Svida, Saar, Boolgu og Prota Syndaña. Lækna þu allar Meinsemdir Hugarens. Þu blessada Lioos, upplijs Myrkr vorra Hugskota, og leid oss i allañ Sañleik. Þu blessadi Leidtogiñ, leidoss Hættulaust giegnum alla Hættu og Hormung, til Sælu-Hafnar eilijfs Lijfs. Þu liest JesuChristi Postula tala imisligum Tungum Guds Stoormerki: Blessa þu vort Tungumaal, ad vier tolum uñ þijnar Dansemdir: Lat oss ei tala þeirri gomlu Tungu Ogudlegra Heidiña Mgña, þeir ed

af

af Gude eckert vita, hverra Tungumaal er Bølf, Hand, og skañarleg Ord, hvad ad reiknast maa Tungumaal Diofulsins; helldur laut oss, O Heilagi Andi, talapeirre Tungu er þu siaalfur kieñir, sem er Psalmar, Loffaungvar, Andleg Kvædi, Bæn og Packargiord: Og þo vorir Vitsmunir og Maalfæri sieu Haalfverk, Jau, oft Hiegoomlegt og Heimskuleat, þa giør það allt Alheyrilegt og fullkomlegt fyrir Eyrum Drottins, þangad til vier mũ sijdir komumst þangad sem Haalf-Verkid tekur Enda, og ein Eilijf og Himnesk Fullkomnan skiedur i þeim Himneska Han-Skoola Eilijfrar Dijrdar, þar vier saaum skilid og numid þau Duñrædilegu Ord, sem Postulinn Paulus heyrdi i þeim Þridia-Himni, og eingiñ kañ hier i

Heimi

Heimi ad undirstanda og wtskijra. Hier uñ Bænheyr oss, Goodi Heilagi Andi, med Fodur og Syni Lofadur og Blessadur, eirn Gud uñ Alldir Allda, Amen.

Psalm. Ton Kom Skapari Heilagi Ande, etc.

KE! Kom Blessadur Edla Lioos, Andi Heilagur til vor iñ, Hvijld og Ieinging hiæa oss kioos, Helgunar æsti Giafariñ.

Yfir Postula ofann stiegst, Elds Loga Sijnilegum i, a þessari Hætijd: Þeim og liest, þinn Kraft auglijsa uppa nij.

Yfirskyggi hañ eins i Dag, oss medur Nadar-Krapti sijn, læt þad a vorum lijfest Hag, ad lifandi sieum Biill þijn.

Tendra þinn skiærañ Elsku-Eld, i oss Gudlegra Dygda til, Verm þu og Mijk vor Hiertu hrelld, med Himneskrar þinnar Nadar-Jl.

I Sar-Þitanum svala oss hier, Sorgaña, og Kiælu Neydiñar, Ofbodi, Hrelling,

ing Vijli ver, og vondum Kvijda Samvitskunnar.

Hreinsa nu best vort Hiartans Fær, med Herrans Bloodi, og innra Mann: Græd alla Boolgu, Svida, Sær, og Syndanna Prota Banvænann.

Hugarins lækna hverskyns Neyd, Hugskotsins upplijs Myrkurinn, Hættulaust gegnum Hormung leid, Himnarijkis i Fognudinn.

Afstookst Postulum Orda-Skort, ymsum Twngum begaafader, Twngumæl Blessun teikna vort, so tali um Þijnar Dæsemder.

Lat oss ei tala Twngum þeim, tijdkudu fordum Hæd og Bloot, i forblindudum Heidnis Heim, heiti þad Satans Mælgi Ioot.

Helldur lat oss adhyllast þær, hveriar þu verdur kiennandi, Psalmar og Andleg Kvædi kiær, kriddud med Bæn og Packlæti.

Eñ þo Vit bædi og Mælid Mañs, miog

dofid

dofid veikt og Hælfverk sie, gior þad fyrir Eyrum Giafarans, gyrnilegasta Verkfære.

Þæangad til loks vier lendum þar, Lijfsins sem giorvallt Hælfverk dvijn, og eiliif Fullkomnan uppliomar, i þeim Dirdar Hæ-skoola þiin.

Vanskilid þa ei verdur þar, hvad vita þurfum Gudi hiæ, sem Pæll i Himni Pridia þar, þessa Heims feck ei gitskad æ.

Um þetta Bænheyr oss þinn Liid, Andi Heilagur Myskunar, med Fodur og Syni fyrr og siid, frægst lofadur um Alldirnar, Amen.

Bæn æ Bænadøgum,

fyrir Guds Christni.

Lijfi, Almattugi, Sterkt og Volldugi Gud, þu Drottin Zebaoth! Vier þijn fattæk Børn, þijn litla Hiord og Saudir þijns Haglendis, innflijum

um til þijn a þessum Hanskasamlegum Kvølld-Tijma Heimsins, a hverium Diøfullinn stormar i sijnum Limum, a mooti þiñi Christni, og vill hana uppsvelgia, sierdeilis fyrir þann skiædasta Dvin Krossins Christi Tyrkiañ, og adra Tyraña. Sia þu, DRottinn, hann hefur illt i Siñi vid oss, og vill oss eydileggia. Þar fyrir DRottiñ miñstu vor. Vier medkieñum, vier høfum syndgast med vorum Forfedrum, verid Dgudlegir, og fallid fra þier, og forþient þijna Reidi. Eñ nu, DRottinn, vier vilium snwa oss til þijn, þvi hvor kañ añar ad hiælpa oss? Vier skialfum og titrum, Sverd þiñar Reidi er wtdregid, og Dvinanna Hugur er griñur vordiñ, Borniñ eru ad Fæding kominn, og veina

þynglega, rijs þar fyrir upp Drottinn og hiælpa oss, fyrirgief oss vorar Syndir, og wtriett þín Arm legg oss til Hlijsdar. Upplivk þijnum Augum, og sia Grimd þess Bloodgjruga Tyraña, upplivk þijnum Eyrum, og heyr hñs Gudlostum, med hverri hañ lastar þitt Heilaga Barn JESum, og forsmaar hañs Pijnu. Vakna upp DRottin vor Gud, og wtaus þíne Grimd yfir Lastara þijns Sonar. Laat Christniñar Dvina Hendur og Knie skialfa sem Balthazars, set Hrijng i þeirra Nasir, og Beitsl i þeirra Munn, sem Senacheribs, laat þa uñ Hæl snwast og til Skañar verda, siñ Dvini Davids. Miñstu DRottinn, ad vier erum leystir med þijns Sonar Bloodi, og erum hañs Brwdur, laat oss ei

til

til Skañar verda, þvi vier vonum a þig. Uũmvra þijna Christni med þiñi Vernd, vertu eiñ Elldleg-ur Mvr a millum þiña saunra Jsraelita og þeirra Ovina, þa vil-ium vier þacka þier og þioona alla vora Lijfdaga. Auglijs þu, Drott-iñ, ad þu hiælpar þeim er þier trey-sta, so oll Verolldiñ medkieñi þitt Magtarvelldi. Bænheyr oss, vor Drottiñ, og lat vort Akall koma til þijn i JEsu Nafni, Amen.

Psalm. Ton, O Gud vor Fadir sem i Himnar.

DRottiñ Zebaoth oþriootanlegs Al-mættis! Jnnfliium vier þiin aum-u Born, undir þitt Nædar Velldi, su liitelmootleg litla Hiord þiins Haglend-is, hroopar til þiin uñ Hiælp og Vern, Heimsins a þessu Kvølldi, hatskur þvi Diofull hreifir sier, hañs Limir storma lii-ka, Tyrkiñ og adrir omilldir, Ossookn hef-iandi

iandi slijka, i mooti Christni þiñi ei þver þeirra Ofsstækid rijka.

Sia Gud, i þeirra Siñi foolgiñ Svika Raad, hyggia þeir Eydelegging ein, yfir ofs skuli detta, þar fyrir Drottiñ, þenk til vor i þinne Raad; Jatum nu Synda margfolld Mein, og miog forskulldad þetta, Ogudlegir þvi vorum vier, Veg gengum Forfedranna, syndgad hofum, falled fra þier, og forþient Reide sanna, enn aptur til þijn umvender, ydrustum Misgiordanna.

Hver kañ ofs añar Hiælp ad sijna helldur enn þu? Ovina fyrir Haturs Hug og Handar þinnar Sverdi, skiælfum vier aumer, tiistum bædi og titrum nu, þvnglega veinum, þrijtur Dug, þad sem Born Joodsiwk verdi, upprijs Drottinn og ecki bijd, ealijt færaada Saudi, þirm og fyrirgef þijnum Lijd, þreyngir ad Neyd og Daudi, upplæattu Naadar Augun blijd, ea stormar Drekinn raudi.

Heyr þess Tyraña Himin-Lostun Herra kiær, Frelsarann JEsum foraktar, og for-

smaair hañs Pijnu, vakna minn Gud og Blood-Hund þennann burtu fær, w taus Grimd þinnar Akefdar, yfir hanns Daga Liinu, Balthasars skielf þu Önd og Hnie, huignandi lætt hann fara, beitsladur Senacherib sie, set Hrijng i Nos hañs Skara, asmæa þæu Davids Ovine, eingum þeim Sverdid spara,

Miñstu þess, Drotteñ, Endurleyster ertiin vier, med Bloode Christs og beisskre Pijn, Brwdur JEsu æstkiæra, Elldlegum Mwr þvi uingyrd alla Herra hier, Hiartans Jsraelita þijn, þad skal hier eiliis Æra, Hiælpadu þijnum litla Liid, lættu sia Mætt þiñ rijka, aptur þig lofum allann Tijd, æ hier og sijdar lijka, i Ast og Myskun Eining blijd, ælijt þu Beidni slijka, Amen.

Bænir æ Misseraskiptum.

Bæn i Jngaungu Sumars.

Þu Heilagi, Vijse, og Volldugi Gud! hvad Daasamlegt er þitt Nafn i ollum Londum? Hvad lofleg er þijn Skickun? Hvad Almattugt er þitt Ord? Þu hefur adgreint Tijmana, þu hefur skickad Sumar og Vetur, Frost og Hita, Regn og Snioo, hver Sickan alldrei nockru Siñi skeikar, so leingi þad Verolldinn stendur; og med þvi vier hofum enn nu aflifad eiñ Vetrar-Tijma, og byrium nu nijañ Sumar-Tijma, þvi þockum vier þier af Hiarta, alla Fodurlega Velgiorninga til Lijfs og Salar ofs veitta Nootts og Dag. Vier hofum bygt eitt kallt Land, þo hefur þu, Drottinn! Klædt ofs tvofolldu Klæde, sem er Riettlætid og Hialpræd-id, Jaa, Andlegri og Lijkamlegri

Blessan hefur þu prijdt oss, þu hefur hlijft oss fyrir Diofflenum og hañs Nielum, fyrir Stoor-Hardindum, Land-Plaugum, Lijf-Tiooni og Lima-Broti. Blessad sie þitt Heilaga Nafn ad Eilijfu. Vyrdstu ad fyrirgiefa oss vorar Bloodugar Syndir, Illsku og Dæcklæti i JESU Nafni, og nu fraũveigis, gief oss eitt gott, blijdt og blessad Sumar i JEsu Nafni. Korona þu Miserid med þinni Goodfysi, og lat þijn Foot-Spor drjwpa af Feiti. Bless þu vorar Sałir med þijnu Heilaga Ordiog Sacramentis. Lat þiñ Frid vera yfir oss og þijna Blessan a vorum Strætum. Bless Himintiñ, Lopt og Jord, Votniñ og Siooiñ og allar Skepnur, Lat oss meiga glada hugia: Veturinn er umlidinn,

Reg-

Regn og Snioor er i burtu, Blo-
omsturin hafa Knappana feingid
og Turtildwfañ lætur til sijn hey-
ra i vorn Landi. Bloomga þu
Jordina med Avexti, so Dalirnir
standi þickvaxnir af Korni og
Kvikfienadurinn beri sinn Avext.
Lat vor Alldini bloomgast, og vor
Matar-Hws audgast. Bevara
Fodur-Landid frau Hervijkingum,
hættri Sott og Hanska ollum, lat
oss i Fridi vorrar Atviñu leita, og
wtrietta vorar Hondlanir til Lan-
ds og Vatns med Farsælld. Bless
þu Konglega Stioornan og all
Landsins Yfir-Herra. Pri'
Kieñedoominn þijnu Hialpræde,
eñ bless Hussstioornariñar Bioerg
og Næring. Uppfyll allra Naud-
þurft eptir þijnum Dijrdar-Rijk-
dooms i Christo JEsu. Lat vor

Hiortu bloomgast mz Lilium Gud hræðsluñar og goodra Dygda, so Sumarid sie svo vel iñra i oss, svo sem hid ytra, upp og nidur og allt uñ krijng. Lat oss med Sumar-Fuglunum sijngia fagrañ Sumar-Saung Lofgiordariñar þijnu Nafni. O! JEsu, Vertu oss ollum Ein blessud Sumar-Giof, og leid oss uñ sijdir i það himneska fagur bloomgada Sumar eikijfrar Dijrdar, Amen.

Psalm. Ton, O Gud Heilagur, Heilagur, etc.

Þu Volldugaste og Vijse Gud, Vegsamest Naad þijn Hablessud, og Nafn uñ giorvar Grundir! Hvad Lofleg er þijn Skickan skiir? Skordud Almætte Bod þijn dijr? Adgreint sieckst allar Stundir, skickadir þu það, Kalldann Vetur, Sumar-Hitinn, millda meigi, skeikar su Bodun wr Skordum eigi.

Nu

Nu birium Sumars Nya Tijd, nu er afliſud Vetrar Hrijd, hockum vier þvi Aſtlega, Andar og Lijfſins allar þier, Oteliaſſlegar Velgiorder, Naudugar Nætturlega: Land eitt, lijtt heitt, hofum bigt, þu hefur lagt ofs Hiælpar Klæde, og Nidrlætes Skrwdann ofs rietter bæde.

Andlega Bleſſan ofs lietſt fæa, eirnin Lijkamans Þorfum næa, afvendter alla Vega, Dioflum, Lijf-Tiooni, Lima Neyd, Land-Plaugum, Soott og brændum Deyd, Slijkt prijſum ſijfelldlega, JEſus, JEſus, allar vorar, ærid ſtoorar, Jnſtu Syndir, fyrir þijnar ofs forlæt Undir.

Fadir, þig bidium Fraſmveigis, Farſælldt Sumar til Argiædis, ofs veit i JEſu Nafni, Goodfuſe krijn Miſſerid med, mætugt þitt driwpt Footſpored, af noogleg Nægta-Safni: Gud miñ, Gud miñ, Ordid hreint og Sacramentiñ, bleſſa ofs bædi, Frid þinn og allskonar gief ofs Giædi.

Himiniñ bleſſa af Hædum þijn, Hafid, Land, Vetn med Skiepnum ſijn, ad ſie-

um gladt Sijngiandi, Vetur og Snioor umlidid er, wtsprijnga Knappa-Bloomstrid fer, Dwfañ leikur i Landi: Jesu, Jord su Avoxt beri, og Alldin færi, eñ Alfrioofgadur, Kiæti vor Matar-Hws Koikfienadur.

Fodur-Landid forsvara best, Fridiñ og Blessan vidteingest, Landid og Lijds Atvinna, Konunglegt Velldi og Stiornan stid, styrk Kieñidoom og Hws-Standid, lat alla Farsælld fiña, uppfyll, og still, allra Naudsyn, Nægtum nied, i Nad og Fridi, ollum so verdi pitt Lan ad Lidi.

Lat Hiortun bloomgast Lilium best, Lifandi Dygdir augliijest, ad Sumarid so vel standi, Jñra sem Ytra, Allt umñ krijng, upp og nidri i pessum Hrijng, Loffaung Fugla leikandi: Vert pu, vor nu, Sumar Giafiñ, sem oss hefur, sijdarst alla, til Himen bloomgvadra Sumar-Salla, Amen.

Bæn i Jnngaungu Vetrar.

Eilijfi Gud og Myskunsami Fadir! Þu allra Hluta Skapari og Stioornari! Undir Festing þiñar Nadar lifum vier eñ nu, og eigum eñ nu Eirn Vetrar Tijma ad uppbyria. Þvi þockum vier þier fyrst af Hiarta allar Fodurlegar Velgiorder, sem þu a þessu uñlidna Sumri og alla vora Æfi oss veitt og giefid hefur, til Lijfs og Sælar, so eingiñ Olucka edur Ó-anran hefur skadad oss, eingiñ Hæskasemd grandad oss, helldur hefur þijn Hægri Hond hlijft oss, þijn Myskun hialpad oss og blessad vorar Sælir, þitt heilaga Ord endnærtoss. Þu bloomgadir vora Twn-Akra, og audgadir vor Matar-Hws, Jea, Alsnattada Nægd og Blessan gasstu oss. Blessadur siertu Dr-

kantasti og Goodgiarnasti Giafarin, sem oss þijnar Skiepnur ann Eftirtalna og Betalings so Rijkuglega forsorgad hefur. Eū vier høfum Syndgast og verid Opacklatir, mettad oss eū gleymt hier. O! Herra Gud, Myskunna oss, og vert oss Nadugur i JEsu Nafni, og i hans Nafni bidum vier allir med einum Huga: DROTTinn Gud, Giesdu oss goodan og farsæl-an Vetur. Afstijr þu Diofl-inum, so hann hverki eytri Loptid nie grandi Jorduni edur Siooum edur nockru odru, Helldur advier nættum undir þini Blessan vaku og sofna, sitia og ganga, reisa og Radslaga an Sioo og Landi. Afstijr allri Daraun, Hungri, Drepsott, Hardindum, Dijrtijd, Land-Plangum, Stormi, Skruggum,

Eld-

Elldingum Snioo og Vatsflodum. Vertu hiia oss HErra, þviad Kvollda tekur, og ai Dagiñ lijdur. Vertu DRottiñ vort Lioos, sem alldrei undirgengur. Vertu Adstod Naudstoddum, Frelst Færaudum, Huggun Krelldum. Hugsvolun þeim Freistudu, og eilijf Gledi ollum Trwudum. Uñ oss med Gledi Veturiñ ad wtenda, og Sumarsins Blooma (þocknist þier so leingi ad lanta oss lifa) aptur ad lijta. Sierdeilis uñ oss, ad wtendudum vorum Lijfsstundum, Eilifs Lijfs niootandi ad verda, fyrir þijns blessada Nafns Sakir, Aiñ.

Psalm. Ton, Komiñ er kalldur Vetur

SFadir Or Giæskuñar, alla sem Hluti skapadir, Astsemdar enn nu þiñar, undir Festingu lifum vier, Vetrar so eptir eigum, uppbyria Nija.

Tijd, þacka þar fyrir meigum, þier Eining Naadar blijd, umlidiñ er oss lienti, Argtædis Korn-Tijmañ, sem Þorsum Mañna þienti, þæglega Farsælañ.

Saalar og Liifsins lijka, Lidsemdir allar þockum vier, O! Hiartans Elskañ rijka, Olucku og Slisum-fordader; Eingiñ Daran skaddi; Jæa, eckert Haaska Graand; Eñ Ord þitt allvel gladdi, Ond bædi og Lijfsins Stand, Akra lietst allbloomlega, audgadir Matar-Hws, ollum Nægtum nooglega, Naadugi Gud JESUS.

An Penings, Orlaataſti, Eftirtalnalaust forsorgar, Giafariñ Goodgiarnaſti, giorvallar þinar Skiepnurnar; vier i Vondſku framstreymum, Vanþock laatum i Tie; oss mettum, eñ þier gleymum, O! Gud þad forlæte Drottiñ, reinum Anda, Oskar þitt Barna-Safn, Birdſt oss Veturiñ senda, Bærañ i JESU Nafn.

Afstur Andskotans Velldi; Ei so hann graandi Lopti og Sioo, og ollu hañs Of-

velldi,

helldi; Uñ oss ad lifa i Fridi og Roo, Sofa. Sitia og Vaka, Sijbleßudum i þier, Reyßa og Rædslag taka, so riykium farsælir, Hwngri, Drepsoott, Hardindum, og hverju sem skada mæ, Oss þijnum Unga-kindum, afvendtu længt i fræ.

Vertu hiæ oss O! HErra, hier þvi ad kvollda tekur miog; Afplæna vort hid verra, Voladra Huggun gledileg, Raudstoddum nækvæmasta, Næring og Heilnæme, Athvarfid Jñdælasta; Uñ oss med Gladvære, Veturiñ wt adenda, og Sumarid lijta fæ; Sijdarst læt þu oss lenda, i Lifs Hofn þier stælsum hiæ.

Bæn þa Skruggur, Stormar og Ognanir ganga.

Rottiñ Gud Zebaoth, Þu Sterki og Hrædilegi Gud, Þu Herra Himins og Jardar, Vertu oss Aumum Moñum Nædugur, Læt oss ecki fordiarf-

ast i þinni Reiði, Vier med kiestum vorar Syndir, ad vier hofum forþienad þijna Reidi, ei sijdur eñ þeir, sem fordiorfudust i Vatns-Flodinu, edr þeir i Sodoma; og med þvi þu sijnir med þessari Ognan, ad þier bwieitthvad i Sinni vid oss, þvi suwum vier oss nu til þijn, og framűfollum fyrir þier med Ottа og Hræcslu. Drottin, hver kañ ad standast fyir þinni Reidi? Fiollin hræraſt, Jordin skielfur, Skoggarnir hriſtaſt og Villu-Dijrinn hlaupa i Felur þa þu reidiſt, Loptid leiptrar og Skruggurnar duna, þvi þu ert eirn Volldugur og mikilsháttar DRottin, þa þu framűbrunar i þinni Dijrd. O! Drottin! myſkuna oss, og frelsa þitt Fiolk med Fridi, Verndа vort Lijf, Hws og Heimili, og allar Skiepnur.

Sel

Settu Ognantiñi sitt Takmark, og bevara oss fyrir braudum Dauda og allri Olucku i JESU Nafni. Lattu Byrtu piñar Nadar vera yfir oss so sem Israels Foolki, þa Myrkurin geingu i Ægypta-Landi. Halltu piñi Hendi yfir oss, svo sem þu giordir Moysi hiar Steininum. O! HErra JEsu, vertu Adskilnadur ar millt vor og allrar Olucku. O! Þu Heilagi Andi, teikna oss med Bloodi JEsu Christi, so sem Dyrastafir Israels Folks Hwsa voru med Paskalambsins Bloodi rtoodradir, so Fordiorfuniñ skadi oss eckt. Bæuheyr oss vor DRottin, Heilagi HErra Gud, Heilagi Sterki Gud, Heilagi Lyknsami Lausnari, Þu Æfinlegi Gud. DRottinn bleesse oss og vardveiti oss, DRott-

iñ lauti sijna Alsioonu lijsa yfir oss, og sie oss Myskunsamur, Drottiñ sinni sijnu Augliti til vor, og gieff oss Frid, Amen.

Psalm. Ton, Til þin Heilage HErra Gud.

Ju Hrædilegilegi Herra Gud, Heims Kringluñar Skapari, Myskunar Hond þijn hæblessud, hun sie vor Naudhiælpari, vorar medkennum Misgiorder, mooti sem hofum giordar þier, vægdu Lijfsins Lausnari.

Rek oss ei under Reidi Liæ, Reidi þo forþient hofum, sem þeir fordum i Sodoma, og socknu i Floodsins Kofum; Enn fyrst ad Ognan ytir þu, eitthvad sem bwi i Sinni nu, æ þier med Ydran lofum.

Framfollum þvi med Felmtur vier, fallnir i Hræddslu og Kviida, hvor fær Gud stadist fyrir þier? Fiollinn þad laata biida, þau renna þegar reidast fer, riena Digrunum Kraptarner, hristist Verolldinn vijda.

Loptid

Loptid i Hædum leyptrar þar, lika Skruggurnar duna, miog því ad ert mikilshættar, miñ Gud, þegar frambrunar, Femuni vora frelsa og Lijf, Fridur þinn sie vor allra Hlijf, Liikn þæa oss mest umm munar.

Tilsettu Ognan Takmark sitt,, tepp Slis og bræadañ Dauda, legdu oss Nædar Lidid þitt, sem Lijdnum vid Hafid rauda, halltu yfir oss Hendi þijn, Heill og Blessan þa alldrei dvijn, i Veini vorra Nauda.

Olucku hliif oss allri fræa, O Drottinn JEsu goodi! Heilagi Andi hiæa oss stræa, HErra vors teikna Bloodi, eins og med Lambsins audkender, Israels Dyra-Staferner; So standi þijnar Þisoder.

Bænheyr oss Drottiñ, Bænheyr oss, Bænheyr oss Þrenning sæta, gef vorum Saalum Gledi Koss, Græt þeirra læt hanna mæta, Israels Blessan yfir oss sie; Inn til hun verdur leidande, sijdarst i Sælurangæta, Amen.

Bæn

Bæn i Stoor-Sóttum, Hardindum og Land-Plægum.

Jlliife, myskunsami Gud! þu sem giorer Myskun i þusund Lidu, þeim sem þig elska og vardveita þijn Bod, eñ vit iar Rangleætis Fedraña a Børnunum i Þridia og Fiorda Lid, þeim sem þig hata. Vier, þijn saatt Børn, medkeñum ad vier høfum vel forþient þessa Plægu med vorum Syndum, jaa, og eñ þyngra, ef þu villdir gaanga i Riett vid oss. Eñ nu, Drottiñ, snuum vier oss til þin mz Audmykt og Jdran. Vier høfum syndgast med vorum For-Fedrum, verid Ogudlegir og fallid fra þier. Vier høfum ecki hlijdt þijnum Þienurum, sem bodudu

udu oss Rettlætisins Veg, helldur hofum vier kastad þijnu Ordi at Bak oss. Vier hofum sialfir med vorum Syndum wtdregid þitt Sverd i gegn oss, og þvi kemur þijn Reidi yfir oss, jaa, er þvi Von ad reidist þu, Heilagi Herra Gud! O Drottiñ! vert oss lyknsamur i JEsu Nafni, og lat ecki Straffid eilijflega liggia a oss. Lætt nu þin Hond af, so sem þu sagder til Engilsins at Drepsoottar-Tijmanum. Lat þina Sool skijna yfir oss, epter þa Pianning er vier hofum lidid. Lat þitt Hiarta hnegiast til Myskunar yfir oss, snw vorn Fangelsi i Vegsemd, sem Manasses. Snw vorum Fiotrum til Frelsis sem Jobs, þa hañ bad fyrir sijnum Vinum: Vier bidium fyrir vorum Vinum, sem eru Ltif og Gotz, Æra

eg

og Velferd, og allt þad þu oss gefid hefur. Heyr vora Bæn, sem Davids, þeink þo ad vier erum þijn Born og þijn Handaverk, Endurleystir med Bloodi þijns Sonar. DROTTeñ! Ei lofa þeir Daudu þig, og eingiñ af þeim sem nidurstijga til Helvijtis, helldur vier sem lifum, vilium kuñgiora þijn Verk. DRotteñ, heir þu vora Bæn, og laat vort Akall koma til þijn. Í þier DRotteñ er oll vor Von, þar fyrir laat þu oss ecki neitt til Skaña ar verda, Amen.

Psalm. Ton, Aller Guds Pioonar athuged, etc.

MIkladsti Gud, er Myskunar, miñest i Þusundtidu, þa sem Ottast allstadar, Ord þitt og Nafned vidur; enn Vondsku Fedra vitiar hier, Vitna þad Fioordu Ettkvijsler, þeirra þig meta midur.

Fa-

Færeadir jæturni Fadir kiær, forþienta Plagu slijka: Þyngre þo yrdi, þeckium vær, þad verdugt einnig lyka, aptur vier snwum Jdran med, Audmykt synandi og hlijdugt Gud, Myskunsemd riett oss rijka.

Verkiñ vor hafa Nafn þitt nijdt, numu Braut For-fedranna, Ordum þiin kastad, ecki hliidt, Umvendun Keñimanna; Þañig gegn oss þitt ginntum Sverd, geysandi hvers nu liitum Ferd, i Nessing Jllverkanna.

Raunar er Von þo reidist þu, Niettlætis Herrann goodi, Lyknsamur vertu Liidnum nu, linadu Straffsins Floodi, Ast þiin sem Fordum Englenum, ea þeim Drepsottar Tiimanum, Nessingum riena bioodi.

Lættu Sool Naadar skina skiært, Skwr eptir Þiæninganna, læt Hiartad til vor hneigiast kiært, Hretid miik Alagaña, i Frelsi snw þessu Fængelse, sem Fordum Job og Manasse, giordir þu, Gjædskan sanna:

Bid-

Bidia Job fyrir Vinum vann, vorum eins Nædar kiosum, eru þad Liif, Saal, Aleigann, med Æru og Velstands Roosum, sem Davids Bæn, heyr Beidni þa, Born þiin og Handverk miinstu ca, Happi so gladir hroosum.

Ei syngia Drottinn daudir þier, nie Diikis Hyskid snauda, helldur sem lifum Herra vier, hoolpnir fyrir þinn Dauda; Akall vort heyrdu, O Guds Son! I þier vor stendur Trw og Von, þenk til vor þinna Sauda, Amen.

Bæn um goodann Afgaang.

Almattugi, Eilijse, Myskunsami Gud og Fadir Vors DRottinns JEsu Christi, Þu sem Mannsins Liif og Saalu myndadir, og lætur Mañiñ aptur t burtu deya, og til siñar Moodur Jardarinnar aptur hverfa. Eg aum

aum syndug Mañeskia veit, ad eg mi burtu ad deya, og Veg alls Holldz ganga, vid Vini og Verolld skilia, eñ Tijmi og Mæti mijns Dauda er mier hulin; par fyrir bid eg: Upplijs mig, DRottinn, med pijnum Heilaga Anda, ad eg kunni mig Christilega hier til ad bwa, so eg mætti deya Riettlætra Mañna Dauda. Upplijs mijn Augu, so eg sofni ecki i Daudanum. Gef mier hæga og salluga Dauda-Stund. Gef ad mijn Utfor verdi farsæl, fyrir Dauda mijns DRDTTins JEsu. Endurnær mijna Sal med Holldi og Bloodi mijns DRottins JEsu. O! Pu Heilagi Andi, mijk og sefa alla Ogn og Ofbod Daudans, mz pijnum Sætleika, og Miñing Christi Bloods Sveita. Drottin, eg bijd

pijns

þijus Hialprædis sín Jacob. Lat mig i Fridi fara, sem Simeonem. Opna mier Himinlín sem Stephano. Lat mig odlast Riettlætisins Koronu, sem Paulum. O! JEsu, opna þær Bloodfogru Dyr þínar Sijdu minni Saalu i Andlatinu. Gef mier Fyrirheit um Paradijs, sem Ræningianum. Lat þijna Engla flitia mijna Saal i Fadm Abrahams, sem Lazari. Lat mitt Sijdarsta Ord verda sem þitt at Krossinum, so eg eiltijslega Saluhoolpin verda mætti, Amen.

Þs. Ton, Eiu Tijma var sea audugur Mann.

JEsuse Almættuge Gud, ætid sie Stioorn þiin Hableßud, vors JEsu viisi Fadir, Manniñ lietst forduni myndadann, med Saalu og Lifi giæddir hann, Utfor hañs æskapadir, ad hartu deya Madur maa; Til Moodur

sinnar

sinnar Jardar þæa, apturhverfa nær fer hier fræa.

Af þessu veit eg aumur Mann, einninn Holds Gotu Stilginn þann, gænga skal Lifs miins Lina, Ast-Vini kvedia og añad mæa, er mier þo Tiimi og Mæte sæa, hulinn um Helfor minna, Drottin eg bid þar fyrir þig, þiin Nad mier stioorni Volduglig, ad betst til hennar bwi eg mig.

Uppliistu nædugt Augunn miin, ad ecki Sælu Daudans Pin, skadi, nær skilst fra Liki, Drottinn gef hæga Dauda Stund, Diird og riettlaatra Mana Fund, hiau þier i Himnariiki, so fæi eg Utfor farsæla, fyrir Dauda miins Lausnara, sem betst kann mig ad bevara.

Heilagi Andi Himna-Rañs, med Holdi og Bloodi Frelsarans, Endurnær þu Ond miina, hanns beisku Kvala Blood-Sveiti, og blessadur þin Sætleiki, virdist þæa Vægdad sina, so Ofbod Daudans Ogn og Neyd, allt verdi mier æa þeirri Leid, lesad og mikt med Drottinns Deyd.

Herra, eg bid þiins Himalprædes, hlacka sem Jacob æ til þess, ad liiknir þiinum Pisoone, Drottinn lattu mig fara i Frid, Fodurlands heim i Takmarkid, med sælum Simeone, eins og Stephano opna mier, i burtu þegar deya fer, Himininn uppi þar hiæa þier.

Lijfsins Coronu læt mig fæa, lijka sem Paulum Himnum æa, JEsus, miñ kiære Christur, sialfur opnadu Sælu mijn, Sijdu Dyrnar Bloodsogru þijn, i Andarslitrum ytstu, Fyrirheit þitt eg feginn kiis, Frelsari minn um Paradijs, Lofun Ræningia vard sw vijs.

I Fadm Abrahams Ondu mijn, Englar blessadir leidi þijn, sem Lazari þess hæda, Andlæts sie lokfins Ordid mitt, eins og sidarst æa Krossi þitt, til Trwar Dugs og Dæda, æfinnlega hier so eg sie, Sælu hoolpinn i Boninne, enn þar ad Raun og Reynslunne.

Nær Bart-urinn.

Bæuir fyrir adskiliannlegar Persoonur.

Kiennimanns Bæn.

O HErra JEsu Christe! Þu ædsti Keñimadur og Hofud Safnadarins, þu sem hefur innsett þad Heilaga Predikunar Embætti, ollum trwudum til Saluhialpar, og hefur sett mig Overdugañ til þess Embættis ad foodra þijna Saudi med Lærdoomi Heilags Evangelii: Eñ med því eg kieñi miñ Veikleika i so Heilogu Embætti, því bid eg þig, miñ DRottiñ JEsu! Send mier Nad

og Styrk þijns Heilaga Anda, hvor mig upplijsi og mijnar Varir anhræri, ad eg i þessu Embætti, þier riettilega þiooni, og mier til trwudum Sofnudi. Upplijs miñ Skilning, ad eg kuñi riettilega ad sundurkliwfa Ord Sannleiksins, med Hoogværum Amiñingum og Heilsusamlegum Kieñingum, svo mier tiltrwad Pund mætti abatast. Vardveit mig fyrir Diofulsins Vielum, Villu Lærdoomi og vondri Hneixlan. Gief mier glooandi Anda og diarflegañ, ad nidurþagga þverbrotna, straffa, Ogna og ammiña med allri Hoogværd, hugga og leidrietta þa Voludu og villtu, ei fyrir Sakir skieñilegs Avinnings, helldr vegna Elsku þijns Nafns. Lat mig ei letiast þo Hiti og Erfidi Eymda og Of-

sookna mæti. Vardveit mier til-trwada Saudi, fyrir Diosflinum og allri Olucku, Lijfs og Salar. Gior miña Tilheyrenda Hiortu ydrandi sem Ninivitaña, adgiætiñ sem Lydiæ, breñandi sem Tveggia Lærisveina til Emaus Reysandi, so peirra Hiortu mætti verda sw gooda Avartarsama Jord, og peir mættu med Maria wtvelia pad gooda Hlutskifti, og sijdañ mættum vier allir komast til eilijfrar Dijrdar og Saluhialpar. Hier uñ Bænheyr mig miñ sætasti Jesu, mz Fodur og Heilogum Anda, Blessadur uñ Alldir, Amen.

Psalm. Ton, JEsus Christur ad Jordan kom, etc.

Færaſti JEſu Christniñar, Kon-ungur Hæblessadur, sem ert Hof-ud þijns Safnadar; Sa Edsti Kiefiemadur, eitt Predikunar Embætti,

Jesett Trwudum hefur, ad soodrud þar med Sæliñ sie, sañañ Krapt þessu giefur, Vakande siist hvor sefur.

Uppæa mig soddañ Embætte, Overdañ leggia vilde, ad eg med Lifsins Lærdoome, Lifsga Hiord þijna skylldi; Enn eg Veikleika æa mier siñ, Evangelio þiena, af þvi bid eg Gud Andañ þinn, Adstod og Næd mier liena, Hiælp so eg feinge siena.

Ahræri Varir Andinn sæa, Embætti riett eg þiooni, leidandi Veginn Lifsins æa, Lifdinn fræa Sælar Tiooni, so ad hreint Ordid Sannleikans, eg sundurkliwse bædi, med Aminning til Almwgans, og ebli good Heilrædi: æa Pundi so Guds mijns grædi.

Vardveit mig Diefuls Vielum fræa, og Villu-Lærdoomi skiædum, Hneixlun vo steytist aungri æa, Adstod mier send af Hædum, dærligañ so eg dugi Liid, diarflega og fast æminna, þverbrotna straffa, og þagga uñ Sijd, þeim til Ognaner siña, i Hoogværd Verk þad vinna.

Vel

Vel hugga Saudi Vesalings, villta Leidrietta og fiña, ei vegna skamlegs Avinnings, Elsku Nafns helldur þinnar, lattu mig ecki letiast, þo, Lidsemdar Herrañ sæti, Ossooknar Hita og Eymda-Sioo, i Erfidinu mæti, Byrdinn so Brœrnar væti.

Satans vardveittu Svikum frœa, Saudina Hiardar miñar; Eins lœttu Hiortunn Ydrun fœa, og Ninivita þinna, eirnins Lydiu adgiœtiñ, Avoxt so goodann fœri, Emaus Rebsu Andiñ þiñ, Elsku brennandi nœri, Trwar-Giœdum so tœri.

Utvalid lattu ætijd þeim, Eru Hlutkiestid gooda; Sijdañ virdstu oss siœlsur heim, aa Sælu-Landid biooda: Hier um Bœnheyr þinn Hiardar-Lijd, Hiartans JEsus Astkiœri, med Fodur og Anda fyrr og siid, Frœgst lofadur sem bœri, af allu þvi Ondu hrœrir, Amen.

Veralldlegrar Stiettar Persoonu Bœn.

MYSkunsami, Nadugi Gud, þu Riettlati Doomari alls Hollds, þu sem sett hefur Doomara og Valldsmenn i þijna Christni, og hefur mig Overdugann til þess Embættis kallad, þvi bid eg þig, ORottin, send mier Anda Vijsdooms og Skilnings, ad eg hafi þin Otta mier fyrir Augum. Gief mier ad vardveita þitt Logmaal, og giæta þeirra goodu Nanda Jetro og Josaphats, elska Sannleikann, en hata Agyrnd, styrkiandi Eckinnar Maal efni, og leata þann Fodurlausa riett skie. Gief ad Nieitlæti, Myskun og Sannleikur sieu mier kiærari en Vinir og Frændur, dijrmætari en Gaafur og Mwtur, so eg jafnann mier fyrir Sionir setie, ad sa Tijme kiemur, a hverium eg a Reikning

ing miñar Raadsmenſku ad giora, ad eg mætti þa trwrra Pioona Laun odlaſt, fyrir JEſum Chriſtum minn DRottinn, Amen.

Pſalm. Ton, Oſs læt þiñ Anda ſtyrkia.

ALls Holds dyrſtur Doomari, DRottiñ Rietttlæti miñ, vor einka Vidhalldari, Velldis Armlegg-ur þiñ, hverki þrijtur ad Dug nie dvijn, Valldſtiettir veittar hefur, til Verndar Chriſtni þijn.

Eirn til Embættis þeſſa, Overdugann tookſt mig, þar inni þu mig bleſſa, Prenniñginñ Guddoomlig, Otti þiñ ſie fyrir Augum mijn, Anda Skilnings og Vitſku, auki mier Aſtgiof þijn

Ad læri eg þitt Logmæl rijka, legdu til DRottiñ Ræd, Jetro, Joſaphats lijka, Jafnañ good þiggi Ræd, elſki Sannleik af allri Root, Oriett og Agyrnd hati, ſem er þier hvert æ moot.

Gief Eckna Mæl adſtodi, Efli Fod-

urlausann, Riettiñ med Rausn frambodi, Næni sijst Næaungann, Fridur, Sañleiki, Myskun mæt, mier sie Vinum Astkiærri, dijrari enn Gaufa og giæt.

So mier fyrir Siopnir fall: Loksins Tijd, Riettlo- Raadsmensku- ra Pier- ... og ...

Hwsstioornar-

Stiettar Personu.

Heilsi Gud og Fader, pu blessadi Hwss-Fadir og Stioornari pinnar Christ-ni! Eg pin aumasti Pioon (Pio-nustu-Kviña) er kalladur til pess Embættis ad stijra mijnu Hwsi: Eñ med pvi eg orka einkis Goods, af mier sialfum til, enn pijn; pvi bid eg pig miñ DRottiñ, ad pu vei-

tir

tir mier Hialp og Fulltingi i mijnu pessu Embætti, Christilega ad standa i pijnum Ottta. Lat mig ei kiefiast af Bwksorg og Ahyggiu, heldur vona uppa pig, sem ert sa Lijfgiafasti og Mattugasti Giafari alls Goods. Lat mig erfida og afla med Hondunum, pad sem Gott er, svo eg hafi ad giefa peim sem Purftugir eru. Lat mig veita gooda Forsioon mijnu Hwsi. Blessa pu mitt Hws sem Abrahams, og lat mitt Erfidi blessast; pvi nema pu blessir og byggir, vakir og verndir, pa er allt annad Forgiefins. Giefad eg briooti mitt Braud Hungrudum, og leidi pa Voludu i mitt Hws. Giefmier Gudhræddslu og Skynsemi, svo eg sie ecki nein Forrotnan i mijnu Hwsi, edr abli mier Vanblessunar

med mijnum Syndum. Gief mier ad elska mitt Ekta Hiarta og med Skynsemi vid pad bwa, ockar Børn i Guds Otta ad uppala. Laat mig vera gooda Fyrirmyndan mijnu Hwsi, gief mier Naudsyn Ofirvalld, diggt Pioonustu Foolk, gooda Nagranna, Frid og Heilbryggdi, heilaga Þolinmædi i mijnu Erfidi. Drottin miñ blessi mig og alla þa i mijnum Hwsum eru, og leid oss uñ sijdir i þitt eilijfa Dijrdar-Hws a Himnum, fyrir þiñ Elskulegañ Son JEsum Christum, Amñ.

Psalm. Ton, Mikillri Farsæld mætir sæa.

HErra miñ Gud heidradur siert, Hwss-Fader blessade, þu sem Christneñar Kraptur ert, Kongur og Verndari, hefur þu stickad hærstur mier, Heimili ad stiooma mijn, eñ af þvi til þess Dikuñ foer, utann Medhialpar þ in,

hid

bid eg miñ Drotiñ þindi þig, þar til ad styrkia i ollu mig, Erlega so eg Embættid, aistundi Gudrækinn, Ahyggiu og Bwk-Sorg allri vid, ætijd sie Varfæriñ, eñ upvon þitt treysti einka Lid, Orlæti Giafariñ.

Uppa Faung Hwsfins Allparfleg, erfidi Þyndiñ mijn, giarnañ so aptur giefi eg, Gud mier. Naudstoddum þijn, Heimuli Forsioon tæ[illegible] Trw. takist þad Farsælld med, sem Abrahams mitt bleſſ- Bw. Bleſſun so feinge sied, Þviad nema þu bleſsir Bæ, byggir þar, vakir Sij og Æ, og verndir ollum Voda frae, verdur allt Forgiefins, Gudhrædslu og Skynsemd geim mier hiæa, i Giordum Bustaangsins, ei so Vanbleſsist Sveitiñ sæa, med Syndum Dagfarsins.

Gief mier ad elska Egta-Fliood, uppala Borniñ riett, Folki sie Fyrirmyndan good, farsæliſt ba mijn Stiett, Yfirvalld Nædugt, Erleg Hiw, aagiætt Nægranna Lid, Heilbrygdi og Roosemd Hiartans, Trw, halltu þem Gaafum vid, Erfidi,

Pol-Lund-gooda gief, gagnist odrum pad til eg hef, Hvngrudum pijn so briooti eg Braud, og beri pa i mitt Hvs, Heimilis Foolkid, Eign og Aud, añastu Lyknar fwss, Leid oss sijdañ til Lijfs wr Naud, lifandi Gud JEsus.

Ungmenna edur Barna

JEsu Christe GUDS Eilijfi Son, Pu sem varst eitt Ung-Barn, og hefur med Ordum og Eftirdæmum augliist, ad pu hefdir Pocknam ai peim Bornum er til pijn verda borin. Eg packa pier min JEsu, fyrir rietta Skoptun, Skijrn og Christni, Vit og Skin, Mæl og Miñi, og allt añad Gott mier veikt og giefid. Og eg bid pig fraimveigis, min blessadi Jesu, fyrir pinn Heilaga Manndoom og Alldur,

Alldur, Blessa mín Ungdoom og Alldur, Lait mig vara og prooast Aukast og Eflast i þíni Nand, Ast og Kyníngu og ollum goodum Dyggdum. Lait mig stunda Gott ad læra, en Illt ad hata, so eg hliootti þijm Hyllt, mín Gud, og allra godra Nam. Fyrirgief mier Syndir mijns Ungdoms, og Loonga mijna Æsku med Blomstrum godra Dygda og Froomleikans Liljum. Vardveit mig fyrir Slijsum og allri Olucku, og ollum illum Selskap, gief mier þig eirn ad Ottast, Hlijdni og Æru mijnum Forellrum og Yfirbodurum ad sijna, so þitt bleessada Fyrir heyt at mier uppfyllist, so eg bædi Ungur og gamall, mætti verda þínu Nafni til Lofs og Dijrdar, Æ og Eilijflega, Amen.

Psalm

Psalm. Ton, Þu varst fyrir oss eitt Ungbarn.

O JEsu Þu sem Ungbarn varst, og Þau æ Nædar Hendum barst, med Ordi og Dæmum auglijster ad Børninn væru Giedfelld Þier.

Fadir, eg þacka Forsj-
Skopun og Chris-
Rænu mi-
[illegible] Þig Þijn Nad
[illegible] g, fyrir Mañdoom og
[illegible] minn, Þroskañ blessadu og Ungdoom minn.

Laat mig eflast i Ast og Dæd, Æru, Kiñing og Þiñi Nad; Gott læra jafnañ og giediast Þier, giorvallt hata sem midur fer.

Hilli stadfasta hlioota Þijn, Hilli mier eins af Monnum Þijn, allañ fyrirgief Ungdooms Brest, Æsku med Dygda Blomstrum fest.

Froomleikans Lilium frioofga mig, forspuri Nad Þijn Astwdlig, Olucku og Slis-

um

um ollum fræa; Ei gyrnist vondan Selskap ad.

Æru Nafni audsijna þijn, Ast og Hlijdni Forelldrum mijn, og Yfirvalldsins allri Stiett, uñ mier eg þetta stundi riett.

Ungum og Gomlum eins þad veit, uppfylliſt mier þijn Fyrirheit, til Æru og Lofs i ollu þier, eñ til Velferdar siælsum [illegible], Amen.

Pioonustufoolks og Undirgiefenna Bæn.

HErra JESU Christe, Lifandi Guds Sen, þu sem hijngad i Heimeñ komst, ei til þess ad lata þier þioona, helldur ad þu þioonadir odrum; Eg þijn Audvirdelgasti Pioon, sem ad miñar Embættis Pioonustu Audvirdilegrar ad giæta, bid þig, send mier þijna Nad, ad

eg

eg unnfrann allt, mætti pioona þier med hreinu Hiarta, og gleima alldrei þínum Bodordum, þar nærst med Tru og Hollustu adþioona mijnum Hwsbændum og Yfirbodurum, ei einungis fyrir Augunum, Mannunum til Giedþecknis Helldur eftir þínu Bodi og minn Skylldu. Gior mig sem Elieser i Hwsi Abrahams, og sem Jacob i Hwsi Labans, og so sem Joseph i Hwsi Potiphars. Lat mitt Erfidi blessast og luckast, ad eg ætijd þeinki, ad mier ber af mijnu litla Embætti Reikning ad standa, ad eg unn sijdir mætti, sem trur Pioon, komast til Dijrdar Frelsis allra Utvalldra a Himnum, fyrir Sakir þijns Blessada og Heilaga Nafns, AMEN.

Psalm.

Psalm. Ton, Dreckum af Brunni Naadar, etc.

Dróttin JEsu Astkiæri! Eikomstu ad Jordu, ad þier hier þionad væri, i Þiaanning hordu, helldur þar med ad þiena, þessum Jardneska Lijd: Eg bid þig Lid mier liena, Lijfs um gisrvalla Tijd.

Ad umfram alla Parta, þier Einum klæne, Þisonkan af hreinu Hiarta, sem Hroosun fæe, og alldrei giori ad gleima, goodu Bodordum þijn, æ medan eg æ hier heima, i Utlegdar Hreisi mijn.

Hier nærst Hwsbændum veri, med Hond og Muni, hollur hvad sem eg giore, i hvoriu Sinni; Enn varist Viel ad sijna, og Vinskap Augum Manns, Agte meir Æru mijna, og Edsta Bod Skaparans.

Gior i Abrahams Jni, mig Eliesar, Laban og lijka fini, hvort Lund hans flasar, eirn Jacob; Eg sem heiti; Eirnin Poti phars Hws, Josephs Lastvara leiti, leatt þad Bænheyrt JEsus.

Æra mijn æ so grundi, ad eigi eg gior-

ra

ra, Reikning ad rijngu Pundi, enn Raun uppskiera, sem alla Mannraun mijki, mælandi Fogrum Ton, Guds Dijrdar gacktu i Rijki, gistu par Triggda-Pioon, AMEN.

Bænir fyrir pa sem ganga til Heilags Altaris Sacramentis.

Bæn adur Madur Skriftast.

Eg Aum Syndug Mannesskiæm nu i Dag min DRottin fyrir pitt Naadar Auglit, hladin med stoorum Syndum, sem yfir ganga mitt Hofud. Jeg jatta, ad eg hefi Syndgad i Himinin og fyrir pier. Eg er sa fraavillti Saudur, tijndur Peningr og tapadur Sonur, sem vtsooad hefi beirri goodu Arfleyfdini. Eg skielf og tytra, og hrædist pin Do-

dom,

om, eg Ottast Straff Syndanna, sem er eilijfur Daudi, eg kvijdi fyrir thvi ad deya, eñ eg skaññast mijn tho ad lifa. Hvad skal eg tilgiora? Eg flij til thijn, DRottin̄ miñ og Gud miñ, adur enn Doomurinn yfir mig fellur, thvi thu rekur aungvañ fran thier er til thijn kemur: Thu hefur sett Ydran theim Syndugu, og hefur sendt thijna Thienara ad boda ollum sañyndrandi Syndanna Fyrirgefning, thvi asforma eg nu med thinni Naad, ad skriftast og jatta mijnar Syndir fyrir thijnum Thienara. DRottinn Gud minn, uppvek mitt Hiarta til sañrar Ydrunar. Thu alijtur einasta Hiartans Pauka. Gef mier audmiwkt Hiarta i Jatninguñi, stadfasta Trw i Aheyrslu Heilagrar Aminningar og Aflausnar, ad-

glætid

giætid Hiarta i Eptirtekt og Avextinum fraművegis. O! JEsu, gief ad þessi Dagur, sie eirn Idrunar Dagur, og Lijfernisins Betrunar Dagur, Jamen, eiñ Heilagur Dagur. Sieu nu Syndir mijnar drecktar i Hafsins Diwpi þijns Heilaga Bloods, hverju eg og fullkomlega trwi. Svo gef eg og felunig og mitt þetta Aform þier, miñ JEsu, til Saluhialplegra Urræda og Eskilegustu Endalykrar, i þijnu Nafni og Naadar-Trausti, AMEN.

Psalm. Ton, Himnesti Gud vor Herra. etc.

O Gud fyrir Augsioon þijna, aumur jeg kem nu fram, harmandi Hugraun mijna, hladiñ med Synd og Vam, uppgeingur mier umm Megn, jæta eg þier Misgiord marga, miog i Himinn, og arga, Volads Raust vel nu gegn.

Fer

Fer mier sem fornum Saudi, og fortop-
udum Son, wtsoodad hefi eg Audi, og Arf-
leifdar betstu Von, stend thvi skiælfandi i
Stad, hrædist eg Hefnd margfallda, horf-
andi æa Doominn Giallda, Æ! hvor vill
aumka thad.

Eg kvijdi so miog ad deya, ad lifa skam-
ast mijn, hvad skalda hier um̃ segia? Her-
ra, eg flij til thijn, Drottinn myskuna mier,
æadur enn Doomur æafellur, og Engils
Raustin gellur, wtrek mig ei fræa thier.

Ollum, sem Raad sitt rjetta, Raung-
lætum hier i Heimi, af theim vilt Oki lietta,
eg sæti Fognud theim; Aforma i Raad thvi
nu, fyrir Kiennimanns Footum, fiotrad-
ur Syndum lootum, skriptast med Tre-
ga og Trw.

O Gud! uppvek mitt Hiarta, Idrun-
ar riettu til, Andans læt Audmijkt skarta,
sem eg frambiooda vil, i Jætning allri
mijn, Eptirtekt og Trw betsta, æa Aflausn
Prests sins festa, treystandi æa Trygdir thijn.

Gef thessi goodi Dagur, gaangi til Yd-

runa-

runar, lijka miſi Lilſſins Hagur, lagiſt til Betrunar, ſo ad miin Synd giorvoll, i Haſſins Diwp ſie dreginn, Dreyra JEſu aſpveiginu, þvi treyſtir Ond miin oll.

Fel eg allt þetta Efni, og Aform i Hendur þier, ſo ad þig einann ſtefni, hvad umvardandi er mier, HErra minn Hialparſws, oll miin Heilla Urrædi, og Endalok þeirra bædi, annaſtu einn JEſus, Amen.

Bæn epter Aflausnina.

Ackir giori eg þier miin Hinneſki Hiartans Fadir, fyrir þa Nad er þu mier i Nafni miins Lausnara JEſu Chriſti hefur nu ad þeſſari Stundu veitt, þar þu hefur leyſt Fiotur miña Synda, og fagad mijn Synda-Sar, huggad og gladt mitt Hiarta med heilagri Aflausn og Bodun Syndanna Fyrirgefningar, fyrir Munþijns

þijns Pienara. DRottin̄ min̄, gef þu mier þig hier fyrir ad þrijfa, Hiartañlega elska, og þier þioona. Send mier Nad þijns Heilaga Anda, ad eg hallda kunni þad eg lofadi i minni Jatningu, mig vid Syndunum fraũvegis ad stia, og i Endurnijung Lijfdagaña ad gaunga, svo eg ecki Þverwdarsamlega Syndirnar drygi, og þo eg syndgi (þvi þar er eingin̄ sem ei syndgi) þa gef mier af Syndunum upp ad rijfa, og ad eg minnist, ad Dvidurkvœmilegt sie þad, ad afklœdast þeim fagra Riettlœtisins Skrwda JEsu Riettlœtis, og iklœdast aptur svivirdilegum Syndaña Flijkum. Drottin̄ min̄, stioorna mier i Dag og alla Tijma til alls Goods, og med þessum Pankta vil eg nu i Dag þiggia og medtaka Drott-

tíns Kvolldmaaltijd. Gudminn uppfylle mijna Naudpurft eptir sijnum Dijrdar Rijkdoomi i Christo JEsu, Amen.

Psalmur, Ton, I Christi Kvolldmaaltijd, etc.

EG giori Packir hier, þu minn Gud og Fader, fyrir Nad mestu mier, milldur sem auglijster.

Vondsku leyst Fiotur fann, frelstir mig Syndugann, Huggun i Hiartans Rann, hier af so merkia kann.

I Aflausn mier allt gafst kvitt, Jllsku Raunglætid mitt, fyrir Pioons Talid þitt, þvi er Saal minni fridt.

Gefi mier Nad þijn nu, nija Von, Elsku, Trw, so þiooni Saal þier sw, sem ad Fridkeyptir þu.

Ebli mig Andinn þinn, ad eg vel Heityrdinn, halldi, sem Herra minn, hiet vid Skrijsta-Stoolinn.

Slæi mig Syndum vid, saurgi ei Lijfernid, med serskum Synda Sid, soddann mitt Aform stid.

Og

Og þo eg uppa nij, Illverki netiest i, Uppreisn mier unn af þvi, aptur nær til hyn flij.

Gef mier eg Gaumgiæfe, Glotunar Efne sie, Illskunne afklæddre, aptur mig Samteinge.

Saurgande Skrwda-Skart, Skaparans aungvann Part, uppsett af Elsku Art, Önd minni fagur biart.

I Dag sem Ar og Stjd, ebli mig Naud þin blijd, þad festii Þanka Hlijd, byggi so Kvolldmaaltiid.

Uppfyll þa Naudsyn nu, naadugi Gud JEsu, framlegd i sannri Trw, festist mier Beidnin siv.

Bæn fyrir Sacramentis Medtekning.

HErra JESU Christe! Bruñur allrar Naudar, þu Hugsvolun þeirra Þyrstu og Læknariñ þeirra Siwku, hiart-

dñleg var þijn Elska, þa þu wthelltir þijnu Heilaga Bloodi til Foornar og Forlijkunar fyrir vorar Syndir, og i Miñing þiñar Pijnu innsettir þad Heilaga Sacramentum þijns Lijkama og Bloods sem er Innsigli, og so sem þijn eiginn Handskrift þijns Ndadar-Sattmala; Petta er siw lifandi Daudleikans Fœda Salariñar, su dijrmœta Kræsingiñ ollum Hlutum sœtari, þad feita Gestaboddid; Hier til laungar nu mijna Sal og hyngrar, eñ (Gud nade) eg em breiskur, eg em Dverdugur, eg get ei grattid mijnar Syndir, sem eg villdi og œtti, Trwiñ er veik og Astundanin til þess gooda dopur, Hiartad er fullt mz saurugar Hugreñingar: þetta jœta eg, O Drottiñ, lœt nu þiñ Krapt vera i mier

breiskum

breiskum mattugan. Lat þinn heilaga Anda upplijsa Hiarta mitt, og giora þad breñandi, so eg medtaki nu þitt Sacramentum, ecki Overduglega mier til Dooms Afellis, heldr verduglega mier til Sælubialpar. Gior mig eirn sañan Johañem, sem med Trwñi nu hvijli a þijnu Brioosti, og þadañ wtsiugi Sætleika þiñar Huggunar, Vijsdooms og Styrkleika, so eg verdi þiñ eigiñ Lim. Sie þitt Heilaga Sacramentum, HErra JEsu, mier eitt Merki og Teikn allrar Blessunar og Farsældar, lat mig af þessu Merki rænda og dæma alla mijna Velferd. Fel eg nig nu miñ HErra JEsu i Blessudum Biargskorum þiña Blood-Unda. Opna mier þær Bloodsogru Nædar-Dyr þiñar Sijdu, eink.

um i Andlatti mijnu, so eg mætte inganga uñ Port peirrar Himneſku Jeruſalem. Hier uñ Bænheyr mig miñ HErra JEſu, fyrir þijns Heilaga Nafns Sakir, Amñ.

Pſalm. Ton, JEſus Chriſtur er vor Frelſari, etc.

MIñ JEſu Ebling Dæda, Uppſprettu Brunnur meſtu Næda, Hugſvolun mæt ert Pyrſtum þu, þijnum farſiwkum Lækning trw.

O! hvad varſtu Elſkulegur, Ond miñi og Liifi meſt ſem vegur; Nær þu Foornfærdiſt Fodur þijn, til Forlijkunar Syndum mijn.

I þa Minning Jñſett lientir, Alltaresins Sacramenti; Og med þvi lietſt Innſigladañ, allañ þiñ Nadar Sæluinælañ.

Er þad Odaudleikans Fæda, Ondu ſem kann med Liifi ad græda, feitt Gieſtabod og Kræſing kiær, Kraft er Sætleikans af ſier liær.

Eg em breiſkur, enn þo læingar, Orþiada

þiæda minna Sálu þængad ; eitt vellð ur : Sijst kann so sem ber , Særgreata minnar Jllgiørder.

Veik er Trw sem verð ad biooda , vollt Astundan til þess Gooda , saurgad er Hiartad Syndum mest , sia : Eg þier allann jarta Brest.

Læt þinn Kraft i breiskum byggia , blessadañ Hiartad Andann þyggia , brennandi Elsku birti hann þar , Bvstadnum þeim til Velferdar.

Ei so taki eg Angur spennte , Overdugleg Sacramente , edur til Dooms Afellis mier , Æ ! mig verdugañ til þess giør.

Johañem læt mig hier þiñ heita , Holds þijns og Bloods þa fer eg ad neyta , blijfandi i Trw og Briostum þier , Blessan wtsiwgi þadann mier.

Þad skal Teikn og mier eitt Merki , ad Myskun þijna og Hiælpar Verki , af þvi so ræda meigi eg mest , mitt Stand upp hiedann farsælest.

I Blood-Unda blijdur þinna , Biarg-

Forum lætt mig Hæli finna, set mier opnar Dyr Sijdu pijn, Sælinn er þar med forlijkt mijn.

I Andlæti einkum minu, uppliwk mier Himna-Porti þijnu, O JEsu! Bænheyr uñ þad mig; I þeim Diirdar Sal finni eg þig, Amen.

Bæn eptir medtekid Sacramentum.

LOf og Heidur sie þier minn liwfi Lausnari JEsu Christe fyrir þad, ad þu hefur nu lætid mig verda Hluttakara þijns sæta Giestabods, i hverju þu saddir mijna Sæl og Endurnærder mitt Hiarta. Nu er eg ordeñ þitt Barn, Broodir og Kærisveirn, giori mier nu eingiñ hier eptir Dnæd, hverki Daudi, Diofull nie Helvijti, ei Hollð edur Heimur,

Þvi eg ber Minnig Blood-Benia minns JEsu i minnu Hiarta. I þessum Styrkleika vil eg ganga giegnum alla Hormung, og sialfan Daudann, til Fiallsins DRottins, til Borgarskaps þeirra Heilogu. DRottin JEsu, giefmier hier eptir nu so ad lifa, ad an mier sianist þad fagra Brwdar-Skart þijns Riettlætis, og þær fagrabloomgudu Rooser og Liliur goodra Dygda. Lat mig Syndirnar fraanveigis fordast, sem Hogg-Orm. Geym mig fra ollu Illu og helga mig i þijnum Sanleika, þijn Ord eru Sanleikur, so eg unn sijdir mætti vera sem þu ert, med Fodurnum, og hier, og med Heilogum Anda, svo sem þid erud Eitt, Og þetta allt sie nu og veri Amen, I JEsu Nafni, Amen. I Nafni

Fodur og Sonar, og Heilags Anda, Amen.

Psalm. Ton, Christe vier allir þockum hier.

HErra miñ JEsu heidra eg þig, med Hiartans Lofi mijnu, Hluttakara meñ hiellstu mig, ad Holldi og Blodi þijnu, af hvorju Sæl mijn Sadning fann, sem endurnærdi þurftugann, J Synda-Angri sijnu.

Nu er eg Barn og Broodir þinn, Brwdur þijn eins Astkiæra, af því framgeing eg Okvijdinn, ei kann mig framar hræra, Helvijti, Dysfull, Hollð nie Deyd, Heimur, Ognan a miñi Leid, af er su oll Torfæra.

J mijnu Hiarta eg Minning ber, mijns JEsu Benia Skara, i þessum Styrkleik fram eg fer, feila mier ei nie spara, ad Fiælli Guds mijns giora Leid, giegnum Hormung og sialfann Deyd, til Fodur-Landsins fara.

Gief Æsi miñar allann Part, upp hiedan ma eg sijna, ad blessad Riettlætis

Brwd

Brwdar-Skart, breiddir ad Sælu mijna; Og Liliur Dygda Lit-fagrar, liootar og fordaſt Syndernar; Fyrr enn mier Dægur dvijna.

Geim þu mig allri Glotun frǽa, gief ad eg ſijdann hlioota, heilag añ Bwſtad Himnum ad, og hañs uñ Eilijfd niooti, er þu med Fodur ædſtum ſkijn, Anda heilogum lijka þijn; þa blæs ei margt ad mooti.

B. þwngadrar Kvinnu.

Myſkunſami, Nædugi Gud og Lyknſami Fadir, Þu ſem i Upphaſi ſkapadir Mañ og Kviñu, og baudſt þeim ad aukaſt og margfalldaſt. Eg þijn Ambatt, ſiñ og formerki, ad eg er eptir þijnum Vilia Dliett ordin og Avartarſom, hvad mier fyrſt Ordſok gefſt þitt Almætti ad prijſa, ſem og þijna Giædſku. Bleſſud

og dauſamleg eru oll þijn Verk vor
an medal. Eñ med þvi þu hefur
vegna Syndaña uppalagt Bar-
ns-Mædrunum Soott og Harm-
kvæli, þvi bid eg þig, miñ DRott-
iñ, hvers Kraptur er i breiſkum
Mattugur, Þu ſem eingvañ læt-
ur yfir Megn freiſtaſt, vertu mier
nu Naudugur og Naalægur, ſtyrk
mig, ſtyr mier og ſtioorna, ſo eg
rati ecki i neirn Hanſka, edur mitt
Fooſtur. Verndа mig fra Dioſ-
linum og allri Olucku, Sliſum,
Føllum, Heipt og Reidi, og ollu
ſkadlegu. Leys mig og greid i
Hagkvæmann Tijma, Gief ad allt
tilgangi Skaplega og Nattur-
lega uñ mijn Efni, og ad mitt Fo-
oſtur, þa i Heimiñ fædiſt, mætti
fyrir Heilaga Skijrn, mijnum
Lauſnara JESU Innplantaſt,

og

og þitt Oska-Barn verda: verdi þiñ blessadur Vilie a mier. Uppfyll mitt Fooſtur med heimugleg-um Krafti Heilags Anda. O! HErra JEſu, þier offra eg nu og gief mig og miñ Lijfs Avoxt; yfir-dreif hañ med þijnu Bloodi. O! DRottiñ, yfirgief mig ecki, og lat mig ſtodugа ſtanda, hvorniñ ſem þu med mig hondlar. Gief allt mætti ſke þijnu Nafni til Dyrdar, eñ mier og mijnum Lijfs-Averti til Farſælldar, fyrir Lijf og Sael, Amen.

Pſalm. Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggiſt þu.

HJartans Fadiriñ Heilagi, hvor i Upphafi ſkapadi, Mañ Kvinnu og Bodi batt ſt, Moñum Heims ad-varafalldaſt, Mandat þetta ſtendur ſo faſt.

Hier nu formerki ad Hogum miñ, Hei-ogum eptir Vilia þijn, Avoxtur ſom ta er,

Orsok su miog ramiñer, ad Almætti þitt prijsist af mier.

O! hvad Dæsamlig oll þijn Verk, O! hvorsu Mættug Hondin sterk! Eñ fyrst ad fieckstu sagt, ofs þad skylldi uppælagt, sem ædur hofum Syndena vakt.

Miñ Gud þiñ lætt u Mætt i tie, Mættugur hvor i Breyskum sle, ei freistar yfir Megn, Vertu mier þvi Giædsku giegn, gior ei ofþwngt Sorganna Regn.

Uñ Nad þijn bædi og Nælægd bid, Naudspentri sijndu, DRottiñ, Lid, Hauskanum' fra mier hritt, allañ Voda og Vanda stytt, vardveit eirninn Foostrid mijtt.

Greidi miñ Hagiñ Giædskañ þijn, gief allt skaplega uñ Efni mijn, falli, Sem fara ber, Fædt eins þegar Foostrid er, Fridi og Blessan næi hia þier.

Fyrir Skijrn eins lært af-laugast, og JEsu mijnum samteingiast, Oska-Barn þad sie þier, Anda DRottins Astgiafer, audsyn þvi, enn Vilia þinn mier.

Offradu þier þa Eigu mijn, yfirdreifdu

med

med Bloodi þijn, Andar-Heill ástudlig, Hialpa eg stande Hreistilig, hvorniñ sem þu breitir vid mig.

Allt so verdi til Eru þier, enn ad Farsældum þvi og mier, sañi þad Saal og Lijf, ad ockar sierstu einka Hlijf, Eg æ medann Fulltrwa blijf.

Andvarp Foodsiwkrar Kvinnu.

O HErra JESU! Kom til mijn og og hialpa mier nu þvi Hormungiñ og Neidinn hefur speñt mig. O JESU mijnn Lausnari! Leys mig og lat mijna Hrigd sniwast i Fognud, og mijn Harmkvæli i Hægd. O! sæti JEsu, eg hroopa til þijn, Bænheyr þu mig og gef Farsælañ Endamiñar Eymdar. Gud miñ Skapari blessa mig, JEsu miñ Frelsa-

ri

ri Fridi mig, Heilagur Andi miñ Huggari hreſsi mig. J þier Drottiñ er oll mijn Von, þar fyrir lattu mier alldrei neitt til Skada edur Skañar verda, Amen.

Pſalm. Ton, Gud miſkunni nu ollum oſs.

O! Herra JEſu hiælpa mier, Hormung og Neyd mig ſpeñir, O! HErra JEſu hiæa mier ver, Hrigda þvi Liifid kieñir, O JEſu liwfi Lauſnariñ, leys mig af þwngri Pijnu, O! JEſu fell i Fognudliñ, fœrlega Sorgar-Lijnu, Hægd veit Harmkvœli mijnu.

O! JEſu hafdu a mier Gœt, añiſt mig Nad þin rijka, O! JEſu, ſœlañ Enda-lat, Eyndina ſinna ſlijka. Bleſsi mig Fadir, Frelſari miñ, Fridar ſijns ei mier neitir: Helagur Andi Huggariñ, Hreſsingar beſt mier leiti, og good Afdrif Von mijn vei ti.

Packargiord Sængur-Kviñu Hiar-

Tjartans Lof og Heidur sie þier miñ Allra Sætarste DRottiñ, þar fyrir, ad þu hefur latid mig med Gledi og Fognudi sia miñ Lijfs Avørt, og Eina Riettskapada Mañeskiu af mier i Heimiñ fædda, þu hefur sundurslitid miñ Hrygdar-Seck, og mijn Sundurmørdu Bein Gladvær giørt. Eg miñist nn ei miña Harmkvæla fyrir Fagnadar-Sakir. O DRottiñ! Pitt Lof skal jafnañ vera i mijnum Muñi. Eg vil tala uñ þijnar Dasemdir, og frañtelia þad sem þu hefur giørt vid mijna Sal. Frañveigis bid eg þig miñ Gud og DRottiñ, so sem þu hefur þad Gooda vid mig og mijna Barn-Kynd uppbyriad i Skopuntiñi, og Heilagri Vatns-Skijrn, sem er Endurskopun Christenna

Manna,

Maña, so gief mier aptur Styrk og Hressing, ad eg kuñi þier i þijnu Hwsi ad þioona, og mijns Embættis og Hwsstioornar Erfidis ad giæta i þijnum Otta. Giefþu og so þessari miñi Barn-Kynd, ad þad mætti þiñar og þiña Heil. Eingla Verndar njoota i Voku og Svefni. Vardveit þad fyrir Diofstinum, Ohreinum Öndum, og allri Olucku. Þu Svefnlausi Hyrdirin, vak þu yfir þvi, veit þvi eirniñ Vard og Spekt, Vext og Proska, Vit og Skyn, ad þad, so leingi þad lifir, mætti aukast og þrooast i þiñi Kyñingu, og ollu Goodu, so þad uñ sijdir med mier, mætti sian þijna Goodsemd a Landi Lifandi Maña, i eilijfri Dijrd og Sælu. ÞRottiñ heyr þu mijna

Bæn,

Barn, og lat mitt Akall koma til þijn, AMEN.

Psalm. Ton, Giorvoll Christniñ skal gledias nu.

AF Hiartans Gruñi heidra eg þig, HErra sem Naud mier tieder; mijns þar Lijfs Avext liestu mig, lifandi siœa med Gledi, Riettskaptri fædsañ medur Mynd, margt fleira Gott þeirri Barn-Kynd, Andlegt af Alud lieder.

Hrigdar miñ slitud hefur Serk, hrester vid Beiniñ mordu; Nær sem i Faungid Gledin gieck, gleiniast Harmkvœlin urdu: Lof þitt skal Gud i Munni mier, mikladar þijnar Dœsemder, fyrir Foolkinu en Jordu.

Blijdur framveigis bid eg þig, byriad i Skopuninni, gott vid Barn-Kynd mijna og mig, mest þo i Vatns-Skijrninni, Stadfest, so hress i Hwst þijn, Hws-Stioornar lijka Standi mijn, Heidur þiñ Heilbrygdinni.

Barn-Kynd þessari legg þu Lid, liwfur i Voku og Svefni, hverskins Olucku

hlijf

hliſt þvi vid, Holldſins bleſſandi Efni; Vext gief þvi, Vit, Skyn, Værd og Spekt, ſo verdi Gudi og Monnum þeckt, Liſſins med Lucku-Giefni.

Uñnnwra þad med Englum þijn, uppfræd i Kynning þinni, þvi meir i Proſka i þeſſu ſijn, ſem þrooaſt ad Lijfs-Efni; So ad þier Lokſins lendi hiæa; Og Lambſins Brudkaup fæai ad ſiaa, uñ Alldir i Eilijfdinni, Amen.

Huggunar Bæn þeirrar Kviñu, ſem fædir ſitt Barn Andvana.

Myſkuna þunter, miñ Gud, eptir þiñi Myſkunſemi, og eptir Mykilleik Myſkunſemda þiña, afmaa þu mitt Ranglæti. OO Rottiñ! med þvi þu hefur nu reynt mig med þeſſu Mootlæti, ad þu lietſt mig ei mitt Afkvæme

me med Lijfi sian, þa gef mier stod-
uga Þolinmædi, þessum þijnum
Vilia ad taka, þín Vilie verd, enn
ecki mín, Drottin mín: Vardveit
mitt Hiarta fran allri Efasemd
um Saluhialp minnar Barn-
Kyndar, gef mier stadfasta Trw til
þínar heimuglegrar sem Opinber-
legrar Naadar-Verkunar. Æ
DRottin! Eg trwi, eñ auk mijna
Trw, og hialpa mínni Vantrw.
Þu hefur sagt: Leifid Bornunum
til mijn ad koma; þad var þitt
Handa-Verk, þad var þier, i mij-
nu Lijfi innilukt, giefid. Þvi
trwi eg, mín HErra JEsu, ad þu
hafir þad med þijnu Bloodi yfir-
dreift, og med heimuglegum Krap-
ti þijns Heilaga Anda upplijst.
Drottin, gled mitt Hiarta og mijn
Bein, sem þu hefur sundurmarid,

Fn

þu gafst, þu burttokst: Sie þitt Nafn blessad. Uñ mier, miñ sæti JEsu! ad meiga þetta mitt Barn med Lijfi, Gledi og Dijrd sia uñ sijdir i Himnarijki. Eg bid og segie: DRottiñ miñ, verdi þinn Vilie so a Jordu sem a Himni. Og eg aptur bid: Eigi leid þu oss i Freistni. Og i Pridia Siñ; Helldur frelsa oss fra Illu, fyrir JEsum Christum vorn DRottinn og HErra, Amen.

Psalm. Ton, Settu mijn Saal i Pæuka þier. etc.

MYskuna Drottinn miñ Gud mier, Myskunsemd eptir þinni, sem allt Rænglætid asmæer, af Nædar Goodsemdiñi, þu hefur reynt mig Mootgæng med, mitt lietstu fædast Afkvæmed, leidt fra Lijfs Hræringinni.

Þo gefdu Þolinnmædi mier, ur inn þijnum teingdu Vilia, hann vard, sem hlijddi,

HErra

HErra þier, hinn mæi eg fooIginn dylia; Afsnijd mitt giorvallt Esa-Par, um̃ Velferd minnar Barn-Kyndar, enn Ordsok læt allvel skilia.

J Athugun mier ebldu Trw, æ Nadar Verkum þijnum, æ! minni Ve ki vidhiælp þu, og vorkenn Breiskleik minum, Borninn fyrr til þijn bodader, Barn var og liika gefid þier, mitt þetta i Moodurleynum.

Þvi trwi eg Herra hafir það, med helgu þinu Bloodi, yfirdrefst, skiirt og aflaugad, Uppruna Syndar Moodi, Hiartad og Bein læt Heilbrigd giord, Herra sem voru sundurmord, i feingnu Rauna Floodi.

Þu biittir og i burtu tookst, blessad sie Nafn þitt sæta, þu grættir bædi og Gledi jookst, græddir og vannst uppræta; Gef mier Barnid minn Gud ad siæa, gladvært i Diird þier siælfum hiæa, mig virdst þar med þvi kiæta.

Eg bid ad verdi eins æ Jord, og i Hædum þin̄ Vilie, eñur er Bæn eñ aptur giord,

ofs

oss Naad þijn Freistni dylie, Þridia: Frels ollu Illu frea, æ! veit þad Drottiñ Himnum æ, Erwar þo Skraf nu skilie, Amñ.

Bæn Freistadrar og Sturladrar Persoonu.

Ivi DRottiñ, myskuna mier aumri Manneskiu, og lijt til mijn þijnum Naadar-Augum, þvi Vstuniñ gaanga iñ ad miñi Saalu. Mijnar Syndir eru uppgengnar yfir mitt Hofud, Diofullinn skelfer mig, Helvijtis Ogn er fyrir mier, Daudiñ ofbijdur mier, Syndirnar særa mig, og Elldur þinnar Reidi sijnist mier upptendradur. Eg skelf og tytra, jaa, mier sijnist i þessum Freistingum sem þijn Myskun hafi Endatekid, og þijn Reidi vilie mig olldung

61

is uppeta, eg vildi giarnañ daudur vera, enn eg kvijdi þo fyrir ad deya. Avi! Hvad skal eg til gisra? Oll Mannleg Raad og Hialp er vtt. Hvert skal eg flija? Til þijn, Drottin JEsu, sem freistadur varst, og sigradir Freistingarnar: Til þiña Foota skrijd eg, siñ ein Hunds-Tijk til sijns Herra, flijttu þier ORottiñ, frelsa Salu mijna, fyrir þiñar Myskunar Sakir, laat mig ecki orvinglast i mijnum Syndum; tak þessa Freisting fra mier, gef mier breiskum þinn mattugann Kraft ad standa og strijda. Riettu ad mier þijna Hond, sem Petro, þa hann ætladi ad sockva i Vatninu: Utslock þu Ellds Bal Freistingaña, vr Dfni mijns Hiarta, og laat Svolunar Daggar Blæ þijns Heilaga Anda svala Hiarta

minnu, gef Freistinguñi þañ Enda, ad eg fai vel stadist. Lat þitt heilaga Hiarta-Blood hressa mitt Hiarta, gef mier ad strijda gott Strijd, so eg i þier, þu Disfulsens og Daudans Sigrare, Sigurinn odlast megi, Amen.

Psalm. Ton, Jesus sem ad oss frelsadi, etc.

Nvi, DRottinn miskuna mier, Manneskiu aumri þinni, og lijt til min af Hædum hier, Huggunar Augsyninni, Freistinga Botninn seikleg, fast ad Saalunni þreyngia, Syndanna Byrdinn sama Beg, sært vill Hofudid streyngia.

Disfull mig skielfer, Daudinn slær, Daglegu med Ofsodi, Saar-Ogn Helvijtis setst mier nær, Syndanna meidir Reidi, ofann a þetta Elldur þinn, upptendradur i Brædi, audsynir mier þann Avext sinn, eg skelf og titra bædi.

Freisting mier synir þesse þad, þijn Mysk-

un

un sie i Eydi, og mig vilie i annann Stad, uppeta so þijn Reidi, kijs eg því Daudans Kaleik mier, kvijdi eg þo vid ad deya, Avi, hvert skal eg horfa hier? Hvad skal eg gisra og segia?

Mañleg Hiælp oll fyrst wti er, eg skynia Rædid besta, flya til hañs og flijta sier, Freistni sem þoldi mesta, yfirvinnandi allt þad Strijd, ertu þad JEsu goodi, ad þijnum Footum þvi eg skrijd, þinnar i Nadar Floodi.

Sem Hund-Tijk til sijns Herra sier, horfi eg æa Myskun þijna, far því af Stad og flijttu þier, frelsadu Sælu mijna, Orvinglun læt mig ecki fæa, i mijnum Synda Vanda, tak mier heldur þæa Freisting fræa, frijskur so mætti eg standa.

Bijt þinum Krapti beyskri Aund, bariist ad farsæl gieti, riett mier so þiina Hiælpar Hond, hælfsocknum eins og Petri, wtslocktu Hiartans Ofsi wr, Ellds Bælid Freistingaña, Drottiñ þijns Anda Daggar-Skwr, dreifist mier Geds um Ranna.

Freisting gef Enda fæi þann, farsæll eg stadist giæt: Hiarta Blood þitt mijns Hiarta Rann, hressi og endurbæti; Gefdu medann eg gisti hier, gott Strijdid jafnañ heigi, so ad eg loks i siælsum þier, Sigurinn odlast megi.

Trwarstyrking þess Sturlada.

VIKid i burt, uñ Hæl snwist og til Skaũar verdid miti nir Ovinir, burt þu Diofull Daudi og Helvijti, mz yckar Ognan og Ahlaupi, þvi Drottinn hefur heyrt mijna Bæn, Drottiñ er mier til hægri Handar, hann er mitt Hiartans Traust og Hlutskiptt; eg hræddist nu framar eingva Olucku, þvi eg er þar visst uppa, ad hverki Hæd nie Dypt, edur nockt Hlutz, og eingiñ Skepna fær skilid mig

mig vid Guds Kiærleika i Christo JEsu. Daudi, hvar er þin̄ Sigur? Helvijte, hvar er þin̄ Broddur? Lof sie Gude sem mier hefur Sigureñ giefed fyrir Jesum Christum, AMEN.

Psalm. Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sal

VIJkid i burt, Vendid fraa mier, verded til Skam̄ar Oviner; Burt þu Diofull og Daudi med, dapurt og rijmi Helvijted, ei framar ytid Oga til miin, Ahlaup, Slægd nie Vielo. Þijn Gud þvi Bænheyrir Borniñ sijn.

DRottinn er mier vid hægri Hlid, han̄ er mitt Trwar Atkerid, Adstod, Hlutskifti og Hiartans Traust, hrædist þvi Sal mijn Vafalaust, aungva Olucku og aungva Neyd, af þvi hun Vonar setur Leid, til Lids Drottinns i Lijfe og Deyd.

Hæd, Dypt, Skepna nie Hluterner, Himins og Jardar, vijs eg er, ei kunna ad skilia ockur nu, allrakiærasti miñ

JEsu, Hialpi tid Brodd ei hvessa kann, hvergi neirn Sigur Daudinn fann-, Gudi sie Lof sem gaf mier hann, Amen.

Bæn þess sem mist hefur sinn Astvin.

MYskunna þu mier, þu Myskunsamasti Gud, þu Naud-Hialparin Naudstaddra og veit mier Hialp og Adstod, því eg em Einmana og Farandur, og ordinn sem Nattugla i Eydi-Hwsum, og sem Einmana Fugl a Hws-Pekium. Drottin, þu burttookst min Ast-Vin, han var ad sønu pin, þu gafst han, þu burttookst han, sie þitt Nafn Blessad. O! JEsu, þu sæti Lyknar-Brunur, Svala þu minnu Sorgfullu Hiarta, og still minna Angist. Lijt til

minn

mijn þeim somu Naadar-Augum. sem þu leist til þíñar blessudu Moodur undir Krossinum grataandi og send mier Adstod, Jau, vertu sialfur mier og mijnum þad besta Forsvar i Allri Neyd. Hugga mig med þeim Ordum, er þu huggadir þa Sorgfullu Eckiu til Naim. Gief mier þijn Naadar-Fyrirheit, sem þijnum Lærisveinum, ad min Hrigd skuli snuast i Fognud. Sundurslijt miñ Hrigdar-Seck, og gled mijn sundurmordu Bein. Gief mier heilaga Poliñmædi a þessum mijnum Tara Sad-Tijma, ad eg med gladværri Von bijdi Uppskieru-Tijma eilijfs Fagnadar, ad eg meigi þa sia og lijta mijna undañfarna Astvine, og med þeim lofa þig og dijrka miñ eilijfar Oendañlegar Alldir Allda, Amen.

Psalm. Ton, O Christiñ Sæl uiñhugsa fyrst.

VEr Drottiñ Myskunsam vert,
næddra sem Naud-hiælparin
Vert, hres mig Einniana i Hormum mijn, hier ligg eg Færaid Skiepna þijn.

Eins sem Natt-Ugla ordiñ er, i Eydi-Bælum Fulir sier, og æ Hws Þ.kium uppi þar, Einmana Fugliñ staddur var.

Eirn i burt tookstu Ast-Vin miñ, Eigiñdoom, Gud, ad sonu þiñ, hañ gafst, og ryckt ir honum fræ, heidrast þitt blesad Nafn ið æ.

O! Jesu Lijfsins Leidtogi, Liknar-Bruñur i Neyd iñi, svala mins Hiarta Sorgar-Pijn, sefa og still þu Angist mijn.

Alijt mig Nadar-Augum þijn, eins og fyrr Sællrar Moodur-Pijn, Kross undir Gælga grætande, gief mier so Styrk af Hædeñe.

Vertu Gud mier og minum þæ, mesta Forsvar nær liggur æ, Æ! breyt i Huggun ens vid mig, og Eckiu Naims tiæ dit þig.

Sem Lær sveinum, svo mier veit, sætust þijn Nadar Fyritheit, ad Hrygd i Fognud

hverfi

hverfi miñ, hiælpi þvi Mæli Kraptur þiñ.

Slittu Gud Hrygdar-Serkiñ miñ, so gled og Bein mijn Daud-mariñ, þessi Sad-Tijmiñ tæradi temie mier heilagt Þolgiædi.

Ad eg i Von og Ást æ þier, Uppskieru Tijmans bijdi hier, Eilijfrar Gledi, og aptur þa, Ástvini mijna fæi ad siæ.

Og med þeim lofa um Alldir þig, Ástar-Þreñingin Guddoomlig, Anda mier Kraptur uñi þiñ, Andlegi Sælar-Brwdgumiñ.

Siofarandi Manns B.

Almattugi Myskunsami og Nadarrijki Gud, siñ stioornar og stijrirøllum Hlutum, þu sem ert Herra Himins og Jardar, Vatnaña og Sianfarins, þu hefr ad soñu i Upphafi allar Skiepnur undir Mañsins Fætur lagt, eñ vegna Syndarinnar hliootum med Mædu og Erfidi vorrar Nær-

ingar ad leita. Og mz þvi eg anforma nu i þijnu Trausti eina Hættu sama Sioo-Ferd ad byria, eptir þijnu Bodi og Ordi, þvi bid eg þig, miñ Drottiñ, uñ Nad og Hialp Hlijfd og Blessan, a þessari Hættusomu Reisu. Vertu oss naalægr, og lat oss, sem brwkum vora Hondlan a Stoor-Vstnunum, sia og reyna þijnar Dasemdir. Bevara vort Lijf og Saal, Skip eg Gotz fraa ollum Haska. O! HErra JEsu, still þu bædi Storm og Sioo, so sin þu giørdir, þa þu varst a Skipi mz þijnum Lærisveinum. Bevara oss fyrir Brimi og Blind-Skerium, skadsomum Fiskum og Sioo-reifurum. Gief oss Kyrd, Hægd eg Logn. Blessa þu eirnig vort Erfidi og Veidarfæri, sem Petri. Gief oss gooda Hofn og Lending,

þa

þa vilium vter til Lands kommir, af Hiarta̅ sijngia og seigia: Þockum Drottni sem Dasamlega Hluti hefur vid oss giort, þvi hañs Myskun sem t varir Eilijflega. Þier befolum vier oss nu med Sialu og Lijfi, Skipi, Gotzi og Veidarfærum, til allrar Umsioonar: Drottñ heyr þu vora Bæn, og lat vort Ákall koma til þijn, Amen.

Psalm. Ton, Ad vdka Gott med Eru.

O Gud Zebaoth Eydir allra Hluta Stiornariñ, Himins-Roos, Jardar hærsti, Herra og Mágtar-Konguriñ, alla Kynd oss þu giefur, Edla-Lynd, skapt sem hefur, eñ Mañsins Synd, Mædu ad nær þeim krefur.

I Drottins æset Otta, adkrefiandi Naudsyn mijn, Eina Sioo-Ferd ad hætta, eftir Naudar Bodi þijn, þvi bid eg, þu mig blessir, beñaſ Veg, eñ þo hvessi, ad farsælleg, Ferin endist þessi.

Á Reysum Vatna rijkar, reyna þijna Dœsemder, uñ oss og eirnin lijka, eñ Naulægur vertu hier, Sœl og Lijf, samt bevara, siertu Hlijf, Bœti og Skara, Jllt burtdrif, Engla Filgd ei spara.

Storm og Sioo still i Skordum, sterka Farar Heillin mijn, Gud so sem giordir fordum, goodur Lœresveinum þinu, Blinds-Skierium Bœtnum forda, og Ban-Fiskum, Logn vid skorda, Reisurum, bœg med Afli Orda.

Verkiñ og Veidarfœri, vor (sin Peturs) bless þu, i Hofn ef Hialp þijn bœri, hana skylldum prijsa af Trw, og þacka þier, Gœdskañ gooda, Gott sem lier, Verndiñ Þiooda, Landsaster, Losgiord þa frañbiooda.

Sœl og Lijf Son Guds kiœri, samt Lijfsins Utrettingar, Gotz, Skip og giœvoll Fœri, giefum þier til Uñsioonar, Bœnheyr þu, Beidni mijna, byrg ei nu, Myskun þijna. O JEsu, a oss lœt þad hrijna.

Ferdamanna Bœn.

Í Þijnu Blessada Nafni, Drottiñ miñ Lausnari, afforma eg mijna Reisu: O þu farsælasti Forunautur og Leidtogi, Kom þu til mijn, og leid mig til og fra med allri Farsæld, so sem þu gisrdir Jacob Forsodur, og þeim Ungra Tobiæ, hverium þijnir heilagir Englar fylgdu og Leiddu og Leid visudu. Bevara mig Drottiñ bædi a Sælu og Lijfi fra Ovedrattu og Lopt-Elldingum, Reidarþrumum og ollum skadsomum Lopts og Jardar Ondum, fra Vatns-Straumi og Voveifligum Skada, Villudijrum og vondum Reifurum, fra allri Olucku og Slifum, Einkum fyrir Diofulsins Afalli og Svikum. Lat þijna heilaga Engla leida mig og alla þa i miñi Ferd eru, og bevara i Voku

og Svefni, a Hestbaki og Fæti, giefmier Farsælld og goda Fraun-kvæmd nijns Eyrindis, uppvek gooda Menn mier til Greida og Godgiorda, þa er eg hitta kann. Vlessa mitt Eftirlætid Hws og Heimili, so eg med Gledi meigi þad aftur sia Heimkomandi. Bevara mig fra vondum Selskap, Brandum Dauda og allri Kvol. O! DRottin vertu med oss ollum a Vegferdar-Reisu vors Lijfs, og lat oss med Gledi ad nan voru rietta Heimili og Fodurlandi farsælu a Himnum, þu sem lifir og rijkir Ein og Preen Almattugur Gud ad Eilijfu, Amen.

Psalm. Ton, þa Barnid JEsus i Bethlehem.

FArsælasti Fylgarin, oa Forunaut-gooði, Nu til Reisu Naudsyninn, i Naudar þinnar Floodi, kemur mier,

mier; Þol kom til mijn, kring mig breidist Verndan þijn, med Engla Fylgd ongætri, þeirri er Jacob þu riedst trau, þar med Ungum Tobia, af Guddooms Myskun mætri.

Blijdur Gud mig bevari, bædi a Saal og Lijfi, vid Ovedurattu, Ahlaupi, og ollum Voda hliifi, Elding, Þrumuni, allri Neyd, Oluckunni, braadum Deyd, og Ondum Illgiordanna, Villu-Dirum, Vatna-Straum, voveiflegum Skada Glaum, og Raani Reifaranna.

Einkum Diofuls Afalli, ollu fraa mier buga, Lidsemd Engla ca Leidinni, laat nu þinna duga, i Voku og Svefni ca Fæti og Ferd, farsæl Reisa verdi gerd; gooda Men til Greida, uppvektu mier, Elskann trw, eptirlaatid Hws og Bw, Blessan virdstu aabreida.

Aptur so mier audnist þad, allt med Gledi ad fiña, vondra Selskap vijk wr Stad, fraa Vegi Foota minna. O DRottinn vertu ollum oss, allra Lyffins Reisu Hnoss,

Biorg

Biorg og Lid leggiandi, loksens gef ad lend-um vier, Lof færandi siælsum hier, ad fostu Fodur-Landi.

Sinks Manns Bæn.

DRottinn Gud myskuna mier og straffa mig ecki i þinni Reidi. O JEsu, Lausnari þeirra Sinku, lækna mig, þvi eg em veikur, lækna mijna Sal sem miog er hrellð; Þvi þar er einginn Fridur i mijuum Beinum; Hiartad skelfur, Lijkaminn þiaist. Vægdu mier Drottiñ; Snv þu aptur og frelsa mijna Sal. Mijnar Syndir þær særa mig; segdu þvi so til mijn, DRottinn: Vertu Hughraustur Sonur, þijnar Syndir eru þier fyrirgefnar. Eg bid, stin og andvarpa, lykna þu mier, O JEsu, miñ Lausnari!

Riettu

Riettu ad mier þijna Hialpar-Hond, þvi hier er eingiñ annar sem hialpar. Gef mier Poliñmædi ad þreya þar til þijn Stund er komin, þeñan Vijnbrest ad bæta. Vardveit mig fyrir ollum Diofulsins Freistingum, Missijningum, Rænuleysi, og allri Opoliñmædi; Lina þu mijna Eymd: Gled mijna angrada Sal. Allra hellst gef mier stoduga Trw, allt i Daudann, og þegar eg skal hiedann fara, þa leid mig gegnum Daudans ytstu Myrkur, til þess eilijfa Diirdar-Liooss i Himnarijki, Amen.

Psalm. Lon, Allt eins og Bloomstrid eina.

Jwsi Læknarinn Synda, Læknir þann veikur er, usm Sær eg hefi ad binda, afleag þvi Plæstur mier, Sælinn bijr hrelld i Hiarta, Hiartad skialfandi

ølfandi miog, Lijkamans lwdir Parta, Leſt Beinunn Drooleg.

Vægdu mier DRottinn dijri, DRottinn Gud aptur ſnw, Reſſing ſijſt Reidi ſtiiri, Reidaſt þo takir nu, drygdar mig Syndir ſæra; ſeig þvi til mijn i Naad, ber þig vel Barn mitt kiæra, Brot eru þijn aſmæad.

Eg ſtyn andvarpa og veina, O JEſu liikna mier, riett wt Hiælpar Hond þina, Hiælp oſſur giorvoll þver, gief Polinn mædr mæta, medann þiin Stund er ei, þennann Vin-Breſt ad bæta, beſt undir þad eg dey.

Diofuls mier Færi forda, Freiſtni og Miſſyning, geim mig til Giorda og Orda, giorvallann allt um̃ kriing, med Rænu og Poli ad þreya, þar til Stund Eynda dvlin, Striidid vel ſtyrk ad heya, ſturlada Saalu miin.

Orku mier Trwar unntu, ollu framar i Heim, Daudvona minnaſt munntu, miin beſt i Efnum þeim, undann þa gack hinn

goodi,

goodi, gieqnum þann Myrkra Hyl, so fæ eg i þiinu Floodi, Farsælldar komast til.

Andvarp Christinnar Mañeskiu undir Andlatid.

O! Miñ Allra sætasti JEsu, Kom þu nu til mijn, og vertu mier Nædugur, Opna þu miñi Sælu Dyrnar til Eilijfs Lijfs, Amen.

O JEsu! Læt þiñ Sarheita Blood-Sveita er þu wthelltir i Grasgardinum, mijkia nu miñ Sarkallda Dauda-Sveita. O Herra JEsu! Medtak þu nu mijna aumu Sæl, hveria eg fel i þijnar Hendur, Amen.

Versid. Ton, Þa Jsrael foor af Ægypto.

MJñ kiærasti JEsu kom til mijn, kueinandi Sæliñ bijdur þijn, Nædugur Nælægd flijttu, opna heñi Dyrnar Eilijfs Lijfs, Afleystri Naudum Holldlegs Kiifs, Amen hier undir settu; Gief þiñ blessadur Blood-Sveiti, brostiñ af þier iGrasgardi, Sarheitur unjki Sarkalldañ, Sveita, mier Daudiñ verka kañ! Æ medtak nu þa aumu Önd, Eg sem, Gud, fel i þijna Hönd, Haleluja, Haleluja.

Nidurlag allra'audurskrifadra BÆNA.

ÞEssa mijna Audmiwka Bæn, fyrir Gud i Himeniñ framsetta, bid eg þig miñ HErra JEsu

JEsu fram ad bera, og hafa Packnæmilega og Aheyrilega giora, so hun i þinnu Nafni Jæa og Amen verdi.

Versid, Ton, Psalma-Book so skal Enda, etc.

BEna Foora mina framsetta, fyrir Gud Himna-Rañs, eg bid þig upp ad rietta, O JEsu miñ til hañs, af Hiarta audmiwk minu, aheyrileg ad sie, og ad i Nafni þinnu, Amen sitt tilsetie, Amen.

Viku-Saungur Olearii.

Med Hinna Lag.

Psalmur a Sunudogum.

MJtt Lof sie Gudi nu i Dag, nij Vika gledur mig, enn vorn Hag, uijtt i Dag skoop Gud Lijdum Lioos, Liif nijtt gaf JEsus ollum oss.

A þessum Degi þad eg fiñ, þu reist af Danda JEsu miñ, Riettlætid hoofst enn heptir Kijf, Huggun mier gafst og Eilijft Lijf.

O þeñan sæla Sunudag! Svo mikid geingur oss i Hag, JEsu þijn Milldiñ Giædsku-giorn, giori oss DRottins Oska-Born.

Læt, miñ Gud, Ord þijn aastwdlig, tñleida i Himna Sælu mig, læt mig i Helgun lifa hier, Lof Eilijft sijdar færa þier.

Sie þier Gud Fadir sungiñ Dijrd, Sie þier miñ JEsu Lofgiord skijrd, Sie þier Hugnariñ Heilagi, Heidur med Vegsemd Eilijfri.

Psalm.

Psalmur a Manadogum.

Ging DRottni Lofgiord Sala minu, sia Manadagsins Ljoos hier skijn, Himin-festing a honum skoop, Herran hinn Gud, hitt Traust og Hoop.

Til Himins upp hvad Himneskt er, til Himins leita riett Christner, fallvallt er had sem fiast a Jord, Fast-Eigniñ vor er Himna Diird.

O JEsu gef hinn Anda mier, æ a medañ eg lifi hier, so miin til Himna hefiest Ond, halldr eg hier fast med Trwar Hond.

Tunglsins Byrta miog brygdul er, bregdst Nadar Ljoos hitt alldrei mier, Heims ha forgeingur hverfult Prioal, a Himnum gled hu mijna Sal.

Sie hier Gud Fadir swngiñ Diird, sie hier minn JEsu Lofgiord skiird, sie hier Huggarinn Heilagi, Heidur med Vegsemd eiliifri.

Psalmur a Pridiudogum.

Ljoos Pridiudagsins lioomar nu, lofud sie Gud hiin Ast og Trw, O miin Sal, hu ei hegia skallt, biooni nu Drottni Hiartad allt.

Horfi eg a Handaverk hiin, HErra Gud, skopud vegna minu, i Dag er Sisor og einnig Jord, af hier Frioofsemi og Bloomleg giord.

Skoda, miin Sal, vad Skepnurnar, vid Skaparann eru hliidugar, Bloomgadist Jord, ha baud hañ had, Bodum hañs liika giæt hu ad.

D

O JEsu hneig þu Hiartad mitt, i Helgun ad stunda Gedid þitt, so Glæpaña alldrei giorist Þii, Gud miñ blessadur stiorna því.

JEsu minn HErra þecki eg þig, Præl þinn trwann leat vera nug, þier vil eg alla Pioonkan tiea, þaa fæ eg Launinn Himnum aa.

Sie þier Gud Fadir swngiñ Dijrd, sie þier minn JEsu Lofgiord skiird, sie þier Huggarinn Heilagi, Heidur med Vegsemd eilifri.

Psalmur aa Midvikudogum.

GUdi sie Diird, sem giordi Lioos, og gefur Senn niia Byrtu oss, Sool og Tungl Drottinn diirstur skoop, i Dag med skinandi Stiarna Hoop.

Sool og Tungl hefur siina Tiid, Sool Riettlætisins sogur og bliid, alldrei forlætur Aundu mitin, Eilif Myskunar Birtann þiin.

Nær Augun leingur Sool ei sia, Sool Riettlætisins liis mier þa, Naadar-Lioos þitt sem lioomar hier, til Lioos þess eilifa folge mier.

Sie þier Gud Fadir swngiñ Diird, sie þier miñ JEsu Lofgiord skiird, sie þier Huggarinn heilagi, Heidur med Vegsemd eilifri.

Psalmur aa Fimtudogum.

Syng med Kaanadi Saala mijn, sætt Lof Gudi, er Myskun sijn, yfir þia jafnañ wtbreider, Upphelldi og Blessan veitir þier.

Fiska og Fugla Friooſgunniñ, fooſtrar, mijn

Saal

Sæl, Líkama þín, eptir Guds Bodi er þad skied, og hanns hid Fimta Dags Verked.

Hiartad mitt giedur, HErra mín, Heilagasti Nætt-Verdur þín, i Dag sw Mæltijd innsett þar, Ondu minni til Lijfsgunar.

Á þeynann Dag er uppstijgin, aptur til Himna JEsus minn, Fodurland eilijft oss þar fán, á Guds hægra Veg settist hann.

Hiartanu minnu af Himna Troon, Hugsvalar æ þijn Fyrirboon, þegar ad Andvarps Ordinn minn, uppstijga JEsu minn til þijn.

Dijrd þijn minn JEsu eijlijf er, Eilijfa Dijrd þu til biodst mier, eptir þad Stundleg Eymdin þvijn, upptaktu mig i Dijrd til þijn.

Sie þier Gud Fadir swoginn Dijrd, sie þier minn JEsu Lofgiord skijrd, sie þier Huggarinn Heilagi, Heidur med Vegsemd eilijfri.

Psalmur á Fostudogum.

Ágna, mijn Sæla, Frelsi þijn, frelsud af Synd og Daudans Pijn, Syndanna vegna Drottin doo, Daudin hans Lijfid oss tilbioo.

Adam Daudan inleiddi fyrst, á þessum Deigi hann skapadist, i Dag Guds Sonur deydi á Kross, Dijrd eilijfs Lijfs han keypti oss.

O JEsu fyrir þin ædstann Deyd, er eg nu frialst af hverskins Neyd, Hertogi Lijfsins Hlijfd er mijn, hvar er nu Daudi Magtin þin?

Mijn Sæl, Frelsi þier Guds Son gaf, Glæp-

aña

aña Prældoom lœt þvi uf, O minn Frelsari, uñ þu mier, Eilijfs Frelsis i Dijrd hiœr þier.

Sie þier Gud Fadir swoginn Diird, sie þier miñ JEsu Losgiord skiird, sie þier Huggarenn Heilagi, Heidur med Vegsemd eilifri.

Psalmur a Laugardogum.

SVeild er nu bwiñ Hiarta mijn, hviildisst Drottin af Verkum sijn, Hviild miin i Gudi alein er, O Drottiñ hviildu þig i mier.

I Dag minn liwsi Lausnari, lœtiñ hviildisst i Grafinni, er þvi Hviild minni Aundu viis, upp i Himneskri Paradiis.

Eptir Armœdu Heimsins þier, Hviild eiliifa gef Drottiñ mier, lœt mig i Roosemd lifa þar, og Liooma Himneskrar Farsældar.

Endt er þa giorvoll Eymd og Kiif, i Eiliifri Hviild eg med þier bliif, gief Christnum Roo og Huggun hier, Himneska sijdañ Diird hiœr þier.

Sie þier GudFadir swoginn Diird, sie þier miñ! JEsu Losgiord skiird, sie þier Huggarinn Heilagi, Heidur med Vegsemd eiliifri.

* * *
* * * * *